

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права

(обн., ДВ, бр. 56 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 63 от 1994 г., бр. 10 от 1998 г., бр. 28 и 107 от 2000 г., бр. 77 от 2002 г., бр. 28, 43, 74, 99 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 25 от 2011 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г. и бр. 28 и 94 от 2018 г.)

§ 1. В чл. 94б¹, ал. 4 се правят следните изменения:

1. Точка 6 се изменя така:

„6. заверени копия от два или повече договора, по които носители на права упълномощават заявителя за колективно управление на права, а когато заявлението е за регистрация по чл. 94в, ал. 3 - заверени копия от два или повече договора, по които носители на права упълномощават заявителя за колективно управление на всички авторски и сродни права върху произведенията и другите обекти на закрила, посочени в договорите;“.

2. Точка 8 се изменя така:

„8. информация за договорите, представени съгласно т. 6: носител на права, категории права, видове права, произведения и други обекти на закрила, срок и територия – за заявител търговско дружество;“.

§ 2. В чл. 94р се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 5 изречение четвърто се изменя така:

„Комисията избира председател и може да приеме правила за работа.“

2. В ал. 7, изречение второ думата „Комисията“ се заменя с „Председателят на комисията“.

3. В ал. 8 след запетаята след думите „ал. 6“ се добавя „председателят ѝ“.

§ 3. В чл. 94р¹, ал. 5, изречение първо след думата „останали“ се добавя „местни и чуждестранни“.

§ 4. В чл. 94ш, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. След думата „културата“ се поставя точка и текстът докрая се заличава.

2. Създават се изречения второ и трето:

„Преди вписването министърът на културата или оправомощен от него заместник-министър, изисква становище от регистрираните организации за колективно управление на права и от представителните организации на ползвателите. Становището се предоставя в 14-дневен срок от получаването на искането.“

§ 5. В чл. 94щ ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато са налице данни за нарушение на този дял от организация за колективно управление на права или независимо дружество за колективно управление на права или не бъдат предоставени информацията или документите по ал. 1, министърът на културата или оправомощен от него заместник-министър възлага извършването на проверка.“

§ 6. В чл. 98 ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) Нарушенията по чл. 97 се установяват с акт, който се съставя от длъжностни лица, определени със заповед на министъра на културата.

(2) Длъжностните лица по ал. 1 имат право:

1. да извършват проверки на място и по документи;
2. да изискват достъп до подлежащите на контрол обекти;
3. да изискват документите, необходими за извършването на проверки;
4. да изземват трайни материални носители, съдържащи закриляни от закона обекти, свързани с нарушението;
5. да използват автоматизирани средства за контрол при констатиране на нарушенията по чл. 97, без да изискват съгласие на трети лица за това;
6. да използват специалист – технически помощник;
7. да дават задължителни разпореждания за отстраняване на несъответствия и нарушения на закона;

8. да изискват съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи, общините и кметствата при или по повод проверките по т. 1.“

§ 7. В чл. 98а се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „събраните доказателства“ се заменят с „трайните материални носители, които се изземват“.

2. В ал. 3 думите „лицето, извършило действията“ и запетаята след тях се заменят с „длъжностното лице по чл. 98, ал. 1“.

§ 8. Член 98б се изменя така:

„Чл. 98б. Лицето, при което се извършва проверка, е длъжно:

1. да осигури безпрепятствен достъп до проверяваните обекти;

2. да окаже съдействие на длъжностните лица по чл. 98, ал. 1;

3. да предостави исканите от длъжностните лица по чл. 98, ал. 1 документи, трайни материални носители, съдържащи закриляни от закона обекти, както и други доказателства.“

§ 9. Създава се чл. 98б¹:

„Връчване на акт за установяване на административно нарушение на юридически лица и еднолични търговци

Чл. 98б¹. (1) Когато нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец, актът за установяване на административното нарушение се връчва на законния му представител или на упълномощено от него лице срещу подпис. Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, съставеният акт се изпраща:

1. на хартиен носител по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, или

2. като електронен образ на хартиения носител с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за електронното управление.

(2) Актът, изпратен по пощата, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от законния представител на търговеца или юридическото лице или от негов пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения. Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от съответната информационна система. Ако актът е връчен и с обратна разписка, и с електронно съобщение, за дата на връчване се смята по-късната дата.

(3) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 1, изречение второ на таблото за обявления и на интернет страницата на Министерството на културата за срок от 14 дни се публикува съобщение за съставянето на акта. Ако в срока по изречение първо лицето по ал. 1, изречение първо не се яви в Министерството на културата за предявяване и подписване на акта, съставителят на акта отбелязва това в акта и той се смята за връчен в деня на отбелязването.“

§ 10. В чл. 98в се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато наказателното постановление не може да бъде връчено на юридическото лице или едноличния търговец на посочения от него адрес или на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, на таблото за обявления и на интернет страницата на Министерството на културата за срок от 14 дни се публикува съобщение за издаването му. Ако в срока по изречение първо наказателното постановление не бъде обжалвано, министърът на културата или оправомощен от него заместник-министър отбелязва това върху наказателното постановление и то влиза в сила в деня на отбелязването.“

2. Досегашните ал. 2-4 стават съответно ал. 3-5.

§ 11. В чл. 98в¹ се създава заглавие: „Правомощия на кметовете на общини“.

§ 12. В § 2 от Допълнителните разпоредби се създава т. 21:

„21. Автоматизирани средства за контрол“ са одобрени със заповед на министъра на културата уреди и/или компютърни програми, които автоматично констатира използването на закриляни от закона обекти в присъствие или отсъствие на контролен орган и в присъствие или отсъствие на проверяваното лице.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 13. Образованите и неприключили до влизането в сила на този закон административни производства по дял втори „а“ се довършват по новия ред.

§ 14. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г. и бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 38:

а) в ал. 1:

аа) след думите „годишен доклад“ се добавя „за състоянието и развитието на сектора на електронните съобщения“;

бб) в т. 4 думите „прилагане принципите на ценообразуване и перспективи за развитие“ и запетаята пред тях се заличават;

б) създава се нова ал. 3:

„(3) Освен данни, предоставяни от предприятията, при изготвяне на доклада по ал. 1 Комисията използва и други достъпни за нея източници на информация. Данните по изречение първо могат да се използват и за повишаване ефективността на контрола, както и за предлагане на превантивни мерки за намаляване на потенциалните нарушения при осъществяването на електронни съобщения.“;

в) досегашната ал. 3 става ал. 4.

2. В чл. 337:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Нарушенията по чл. 324-335 се установяват с актове, съставени от оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители.“;

б) в ал. 3 след думите „Закона за административните нарушения и наказания“ се поставя запетая и се добавя „доколкото с този закон не е установен друг ред“;

в) създават се ал. 4-8:

„(4) Когато нарушителят е търговец или юридическо лице, актът за установяване на административното нарушение се връчва на законния му представител или на упълномощено от него лице срещу подпис. При невъзможност да му се връчи, съставеният акт се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление, посочен в съответния регистър, в който е вписан търговецът или юридическото лице, или с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис на длъжностното лице.

(5) Актът, изпратен по пощата с обратна разписка, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от законния представител на търговеца или юридическото лице, или от негов пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения. Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на комисията. Ако актът е връчен и с обратна разписка, и с електронно съобщение, за дата на връчване се смята по-късната дата.

(6) Ако актът не е връчен по никой от изброените в ал. 4 и 5 начини, съобщението за съставянето на акта се поставя на таблото за обявления и на интернет страницата на съответния орган.

(7) В случай че лицето не се яви при съставителя на акта до 14 дни от поставянето на съобщението по ал. 6, актът се прилага към преписката и се смята за редовно връчен в първия присъствен ден след изтичането на 14-дневния срок.

(8) Когато нарушителят е търговец или юридическо лице и не се намери на посочения от него адрес или на адреса на управление, посочен в съответния регистър, в който е вписан търговецът или юридическото лице, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се смята за връчено от деня на отбелязването.“

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2019 г.
и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права

Основна цел на проекта на закон е създаването на възможност за използване на съвременни технологични решения за осъществяване на дистанционен мониторинг върху телевизионните програми, разпространявани от кабелни, сателитни и други платформени оператори, както и установяване на улеснена процедура по връчване на актовете за установяване на административни нарушения и на наказателните постановления по Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП). Промените са инициирани от Съвета за защита на интелектуалната собственост - консултативен орган към министъра на културата, в чийто състав се включват представители на Министерството на правосъдието, Министерството на финансите, Министерството на икономиката, Министерството на вътрешните работи, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, както и представители на Патентното ведомство, на Софийския градски съд, на Върховната касационна прокуратура, на Съвета за електронни медии, на Комисията за защита на конкуренцията, на Комисията за регулиране на съобщенията, на Агенция "Митници", Националната агенция по приходите, както и представител на Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" и Главна дирекция "Национална полиция" към Министерството на вътрешните работи. В рамките на Съвета бяха обсъдени съществуващите дефицити в законовата уредба, идентифицирана бе необходимостта от посочените изменения и допълнения и бяха обсъдени и съгласувани предложенията за текстове.

Наред с това, в проекта на закон са включени и текстове, насочени към подобряване на действащите норми в ЗАПСП - прецизиране на разпоредби в дял втори "а" „Колективно управление на авторски или сродни на тях права“ от ЗАПСП, в това число относно процедурата по избор и дейност на комисиите за утвърждаване на възнагражденията, събирани от организациите за колективно управление на права, съставянето на списъка на медиаторите, воден от министъра на културата, контролните правомощия на Министерството на културата по отношение на колективното управление на права, промени в текстове, регулиращи организирането и осъществяването на административнонаказателната дейност.

Разпространението на телевизионни програми в пакетите на кабелни, сателитни и IPTV оператори е едно от основните направления на контрола по спазването на ЗАПСП. В последните години се наблюдава устойчива тенденция към масово нерегламентирано използване на телевизионно съдържание, което се отразява върху формирането на цените за краен потребител и затруднява функционирането на пазарите в условията на лоялна конкуренция. Натискът върху цените изостря силно взаимоотношенията между създателите и разпространителите на телевизионни програми, свива маржовете на печалба и се отразява негативно върху възможностите на пазарните играчи да уреждат и изплащат справедливи възнаграждения на носителите на авторски и сродни права, договаряни и събирани на колективна основа.

Понастоящем в България около 80 на сто от домакинствата са абонати на платена телевизионна услуга и получават сигнал чрез посредници – т.нар. “платформени оператори” (кабелни и сателитни оператори, както и доставчици на IP-базирани технологични решения). Това превръща нарушенията на правата на създателите на телевизионни програми и другите правоносители в масови и системни, като очакванията на заинтересования бизнес са да се постигнат устойчиви решения за контрол и превенция. След анализ на възможностите за ефективно противодействие на масовите нарушения на авторското право и сродните му права със съществуващия контролен капацитет на Министерството на културата и след съгласуване на общи действия със заинтересованите организации на създателите и разпространителите на телевизионни програми е идентифицирана необходимостта от въвеждането на технологични решения за дистанционен мониторинг на съдържанието, доставяно от платформените оператори до домовете на техните абонати. Цел на инициативата е създаването на възможност за дистанционно установяване на нарушения и ангажиране на административно-наказателна отговорност, като се установява ясно връзката между съответните действия и лицето, чиято отговорност бива ангажирана, същата се доказва по достатъчно категоричен начин и успешно преминава съдебен контрол. С проекта на закон на длъжностните лица се предоставя правото да използват автоматизирани средства за контрол - уреди и компютърни програми, одобрени по съответния ред, чрез които да установяват нарушенията дистанционно. Въвеждането на такава възможност ще позволи контролният орган да констатира нарушението от работното си място, което с оглед изключително ограничения административен капацитет на Министерството на културата (служителите, ангажирани с контрол по спазването на ЗАПСП са шестима) и липсата на териториални поделения в

страната пряко би допринесло за по-ефективната организация на работата, както и за икономия на време и ресурс от извършването на проверки на място.

Предлаганата улеснена процедура за връчване на актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления по ЗАПСП произтича от отчетливо наблюдаваната през последните години негативна тенденция нарушителите, които са предимно юридически лица и еднолични търговци, да избягват административнонаказателната отговорност, като се укриват и пречат връчването на издадените в хода на производствата документи. Съществуващият общ ред за връчване, предвиден в Закона за административните нарушения и наказания, към който ЗАПСП препраща, е доказано трудно приложим и неефективен, особено когато се касае за юридически лица и еднолични търговци. Данните на Министерството на културата сочат, че голям брой административнонаказателни производства биват спирани поради невъзможност съставеният акт да бъде връчен и впоследствие се прекратяват по давност. Така през 2015 г. невръчени са останали 56 акта за установяване на нарушения по ЗАПСП, през 2016 г. техният брой е 115, а през 2017 г. – 101. До същия резултат води и невъзможността да се връчат издадените наказателни постановления. Следва да се отбележи, че предложените промени не се прилагат спрямо физически лица, а засягат единствено юридическите лица и едноличните търговци, на които по закон са вменени задължения да посочват адрес на управление, законни представители и други контакти в нормативно установени регистри и да водят делата си по търговски начин, което означава и по-голяма отговорност от тази на гражданите. Може да се каже също, че в редица закони (Кодекса на труда, Закона за чистотата на атмосферния въздух, Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност) са предвидени подобни специфични правила за връчване на документите, издавани в хода на административнонаказателните производства.

В проекта на закон са намерили място и предложения за промени в текстовете на дял втори „а“ „Колективно управление на права“ от ЗАПСП. Част от тях се отнасят до работата на комисиите за утвърждаване на тарифи на организациите за колективно управление на права, предвидени в чл. 94р от ЗАПСП, както и начина на съставяне и актуализиране на списъка на медиаторите, поддържан от министъра на културата, съгласно чл. 94ш от ЗАПСП.

Като елемент от стабилността на отношенията между правноносителите и ползвателите, в т.ч. като предпоставка за равното третиране на ползвателите и за заплащането на справедливи възнаграждения в чл. 94р

от ЗАПСП е предвидено тарифите на организациите за колективно управление на права да бъдат договаряни с представителните организации на ползватели. Вероятността преговорите да не завършат с писмено споразумение е наложила въвеждането на допълнителната процедура по чл. 94р, ал. 4 от ЗАПСП, предвиждаща назначаването на комисия, която да приеме окончателен вариант на обсъждания проект на тарифа. Текстът предвижда, че комисията се състои от петима членове – по един представител, предложен от съответната ОКУП и от представителната организация на ползвателите, и трима експерти, одобрени съвместно от страните. В случаите, когато договарящите страни не успеят да одобрят необходимия брой независими експерти, министърът на културата допълва състава на комисията с експерти от списъка на медиаторите по чл. 94ш, ал. 1 от ЗАПСП. Съгласно действащата редакция на текста, която възпроизвежда отменената през март 2018 г. (ДВ, бр. 28 от 2018 г.) разпоредба на чл. 40ж, ал. 2 от закона, министърът на културата поддържа списък на медиаторите, а съставът на включените в него лица следва да бъде съгласуван с регистрираните организации за колективно управление на права и с представителните организации на ползвателите. Практиката по прилагането на текста показва, че изискването за съгласуване и свързаната с него възможност за отказ от такова предоставят възможност да се бламира съставянето на актуален списък или включването на нови медиатори в него, което от своя страна би могло да е пречка за назначаване на комисията, предвидена в рамките на процедурата по утвърждаване на тарифите на организациите за колективно управление, съгласно чл. 94р от ЗАПСП.

Етап от дейността на комисията по чл. 94р е уведомяването на административния орган за резултата от нейната работа. По смисъла на действащата разпоредба на ал. 8 от цитирания член, когато комисията не вземе решение за утвърждаване на тарифа в определения за това срок, същата незабавно уведомява министъра на културата, който в 14-дневен срок от уведомяването прекратява процедурата. Доколкото законът не поставя допълнителни изисквания към формата на уведомяването, налице е възможност за тълкуване по какъв начин същото следва да се извърши. Най-новата практика на административния орган демонстрира тенденция при неудовлетвореност от решението на комисията съответната заинтересована страна чрез подходящо тълкуване да оспорва факта на уведомяването, с което да се възпрепятства предвиденото в цитираната норма прекратяване на процедурата.

В отговор на посочените по-горе предизвикателства в проекта на закон са включени предложенията за промени в чл. 94р и чл. 94ш. Член 94р се

допълва с изискване комисията да избира от състава си председател, чрез който да организира комуникацията си, в т. ч. с административния орган, а в чл. 94ш е премахнато изискването за съгласуване и вместо това е предвидено, че преди да извърши ново вписване на медиатор, министърът на културата изисква становище по кандидатурата му от посочените организации.

Проектът предлага също така допълване на правомощията на Министерството на културата за контрол върху дейността на организациите за колективно управление на права и на независимите дружества за управление на права, като се въвежда възможност за назначаване на проверка на организация за колективно управление на права или на независимо дружество за управление на права, в случай че същите не предоставят изискани от Министерството на културата информация или документи, свързани с дейността по колективно управление. Действащата до момента уредба (чл. 94щ, ал. 2) предвижда възможност за назначаване на проверка единствено при наличие на данни за нарушение по дял втори „а“ от ЗАПСП. В редица случаи обаче изводът за наличие или липса на данни за такова нарушение може да се направи въз основа на информацията или документите, постъпили в отговор на искането на контролния орган. При това положение, непредоставянето им изцяло или частично логично обосновава необходимостта от извършването на проверка, в хода на която да се потвърдят или отхвърлят възникналите съмнения. Важно е да се отбележи, че могат да се изискват единствено информация и документи, които са свързани с дейността по колективно управление на права.

В проекта на закон са включени и разпоредби с редакционни промени, насочени да прецизират нормите на чл. 94б¹, ал. 4, чл. 98, 98а и 98б относно регистрирането на независими дружества за управление на права, провеждането и организацията на контролните функции в административното наказване – диференцира се законовото изискване за представяне на документи, уеднаквяват се използваните изрази, систематизират се правата на длъжностните лица, задълженията на проверяваните лица и др.

По време на междуведомственото съгласуване на проекта на закон от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС) бе предложено включването на заключителна разпоредба, чрез която в Закона за електронните съобщения (ЗЕС) да се предвидят изменения и допълнения в чл. 38 и чл. 337 от него. Предлаганите от МТИТС текстове са инициирани, обсъдени и съгласувани в Съвета за защита на интелектуалната собственост. Предложението за въвеждане в чл. 337 от

ЗЕС на облекчена процедура за връчването на актове и наказателни постановления на практика повтаря по смисъл текстовете, предвидени в ЗИД на ЗАПСП относно чл. 98 и следващите от ЗАПСП, и за него са валидни аргументите, изложени по-горе в настоящия доклад. Промените в чл. 38 от ЗЕС са мотивирани с разширяване на обхвата на източниците, които КРС има възможност да използва при изготвянето на своя годишен доклад в частта за разпространението на радио- и телевизионни програми. С оглед на противодействие на сивия сектор и изграждане на обективна картина на пазара на разпространение на телевизионни и радиопрограми е необходимо при изготвянето на доклада КРС да може да ползва не само доброволно декларации от операторите брой абонати, но и данни от други източници. В тази си част промените се състоят в създаването на изрична законова разпоредба, която позволява на КРС да използва референтни данни в своя годишен доклад за по-акуратна картина на пазара на разпространение на телевизионни и радиопрограми на дребно и с оглед на планиране на своята контролна дейност.

Предложението на МТИТС е прието и проектът на закон е допълнен със заключителна разпоредба за изменение и допълнение на ЗЕС в посочената му част.

В проекта на закон във вида му, изпратен за междуведомствено съгласуване и публикуван за обществено обсъждане, бяха включени изменения в чл. 94с, ал. 2 и чл. 95в, ал. 2 от ЗАПСП (§ 4 и 7 от първоначалния проект на ЗИД на ЗАПСП). Същите бяха предназначени да улеснят доказването в хода на съдебните производства, образувани за нарушени авторски или сродни на тях права, и по-специално в спорове относно т.нар. „малки“ права (използване чрез публично изпълнение, предаване, препредаване и предоставяне на достъп по интернет, които обичайно се упражняват чрез организации за колективно управление), доколкото като стратегия за защита, нарушителите все по-често използват формални възражения, за да оспорят представителната власт на организациите за колективно управление на права, като например оспорват валидността на сключените договори за взаимно представителство или за членство, независимо от разпоредбата на чл. 95в, ал. 2 от ЗАПСП. Посоченото бе повод в проекта да бъде предложена оборимата презумпция, че при защитата на колективно управляваните права за първата регистрирана за изброените по-горе „малки права“ организация до доказване на противното се счита, че представлява всички местни и чуждестранни правноносителни. Прилагането на презумпцията би било изключено винаги, когато за даден правноносител се установи, че не е оправомощил организацията да го представлява. С

разгледаното предложение бе свързано и предложението за промяна в чл. 95в, ал. 2 от ЗАПСП, с което бе предвидено, че когато регистрираната организация за колективно управление предявява искове по повод права, поверени за колективно управление, същата не следва да установява представителната си власт по отношение на местните и чуждестранните носители на права върху категориите и видовете права и обекти, за които организацията е регистрирана. Допълнителен аргумент за предложението бе, че в стратегията на Министерството на културата е предвидено да се улеснят организациите за колективно управление на права да осъществяват ефективна защита на управляваните от тях права, като постепенно акцентът се измести от административния надзор към колективната авторскоправна защита, осъществявана по гражданскоправен път.

В хода на общественото обсъждане на проекта на закон постъпиха становища, които остро се противопоставят на посочените в чл. 94с, ал. 2 и чл. 95в, ал. 2 от ЗАПСП промени и индикират за проблеми и неценени рискове, свързани с разпоредбите. Посоченото наложи извода, че въвеждането на предложените текстове може да доведе до промяна в условията за осъществяване на дейността по колективно управление на права, в т.ч. промяна на пазарните възможности пред ОКУП и независимите дружества за управление на права, както и пред самите правоносители. Изменения в действащите разпоредби на закона, чието прилагане би могло да доведе до такива последици, могат да бъдат предложени единствено след обстоен и всестранен анализ. Гарантирането на обществения интерес в този случай изисква предлагането на подобна промяна да се предшества от задълбочено експертно обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правоносители, представляващите ги организации и дружества и ползвателите.

По тази причина текстовете, предвиждащи изменения в чл. 94с, ал. 2 и чл. 95в, ал. 2 от проекта на ЗИД на ЗАПСП, включени в първоначалния му вариант, са оттеглени и не са част от настоящия проект на закон.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на културата	Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права
<i>За включване в законодателната програма на Министерския съвет за периода: 01.01 – 30.06.2019 г.</i>	Дата: 4 декември 2018 г.
<i>За контакт при въпроси:</i> Катерина Пашова-Миразчийска, държавен експерт, дирекция „Авторско право и сродните му права“, Министерство на културата	Телефон: 02 94 00 926
<p>1. Дефиниране на проблема:</p> <p><i>1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.</i></p> <p style="text-align: center;"><i>1.1.1. Неразрешено използване в сферата на разпространението на телевизионни програми</i></p> <p>В сферата на разпространение на телевизионни програми се наблюдава своеобразен “пазарен провал”, потвърден от представителите на цялата индустрия. Масовият характер на различни „пиратски“ практики оказва негативно влияние върху свързаните пазари на създаването и разпространението на телевизионно съдържание и пряко засяга модела на уреждане на взаимоотношенията по веригата и съответно справедливия размер на изплащаните възнаграждения на правноносителите.</p> <p>Ползването на платена телевизионна услуга в България демонстрира изключително дълбоко пазарно проникване. Около 80% от домакинствата получават сигнал чрез посредници – т.нар. “платформени оператори” (кабелни и сателитни оператори, както и доставчици на IP-базирани технологични решения).</p> <p>Феноменът на масово “пиратство” се отразява върху формирането на цените и затруднява функционирането на пазарите в условията на лоялна конкуренция. Натискът върху цените изостря силно взаимоотношенията между създателите и разпространителите на телевизионни програми, свива маржовете на печалба и се отразява негативно върху възможностите на пазарните играчи да уреждат и изплащат справедливи възнаграждения на носителите на авторски и сродни права, договаряни и събирани на колективна основа.</p> <p>Масовото ползване на платената телевизионна услуга превръща този канал за разпространение и приходите от него в изключително съществени за създателите на телевизионно съдържание. В масови и системни, съответно, се превръщат нарушенията на правата на всички правноносителите, като очакванията на заинтересования бизнес са да бъдат въведени устойчиви решения.</p> <p>Като административен орган, който осъществява държавната политика в сферата на защитата на авторското право и сродните му права, пред Министерство на културата се поставя въпроса за ефективен контрол върху неразрешеното разпространение на телевизионни програми в пакетите на кабелни, сателитни и IPTV оператори.</p>	

В тази обстановка, въпреки инвестицията на средства и труд по установяване и санкциониране на нарушенията, дейността на Министерство на културата се оценява като недостатъчно ефективна и се търси подкрепа на държавата за преодоляване на пазарните изкривявания, чиято природа не предполага възможност за ефективно въздействие изцяло чрез механизмите на икономическата регулация.

1.1.2. Осуетяване на реализирането на административно-наказателната отговорност

През последните години отчетливо се наблюдава негативната тенденция лицата - нарушители по ЗАПСП, които са предимно юридически лица и еднолични търговци, да избягват административно-наказателна отговорност за извършените от тях нарушения, като се укриват и пречат за връчването на издадените в хода на производствата документи – актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления.

За да се гарантира индивидуална и генерална превенция е необходимо да бъде създадена правна възможност за ефективно осъществяване на санкционните правомощия на административния орган и налагане на предвидените в закона административни наказания.

Анализът на проблема разкрива обективния му характер, заложен в приложимото законодателство – Закон за административните нарушения и наказания. Предвиденото в закона производство по установяване на административните нарушения и налагане на административните наказания, разчита на добросъвестно поведение от страна на евентуалния нарушител, който ще осъществи правото си на защита в рамките на законосъобразно производство. Да се остави нарушителят да се укрива без възможност да му бъдат предявени акт за установяване на административно нарушение и съответно препис от издаденото в тази връзка наказателно постановление, би означавало да му се даде възможност да черпи права от противоправно поведение.

1.1.3. Гарантиране на стабилност на авторско-правната среда и предвидимост в отношенията между правоносители и ползватели чрез оздравяване на процедурата по формиране и дейност на “комисиите” по смисъла на чл. 94р, ал. 4 ЗАПСП. Прецизиране на основанията за назначаване на проверка върху субектите на дейността по колективно управление

Елемент от стабилността на отношенията между правоносители и ползватели, в т.ч. предпоставка за равното третиране на ползвателите и заплащането на справедливи възнаграждения за ползването на авторски и сродни права, е предвиденото в ЗАПСП договаряне на тарифи на организациите за колективно управление на права (ОКУП) по реда на чл. 94р ЗАПСП.

Вероятността преговорите между правоносителите и ползвателите да не завършат с писмено споразумение, е наложило въвеждането на допълнителната процедура по чл. 94р, ал. 4 ЗАПСП, придобил сегашната си редакция с измененията в ЗАПСП, обнародвани в „Държавен вестник“, бр.28 от 29 март 2018 г. Мярката предполага назначаването на комисия, която, с участието на договарящите се страни, да вземе окончателно решение във връзка с обсъжданото заявление за утвърждаване или промяна в тарифа на организация за колективно управление на права.

Във връзка със значителния материален интерес на заинтересованите страни (организациите на правоносителите и тези на ползвателите), наблюдават се опити

процедурата пред министъра на културата да бъде осуетявана на формално основание, което намалява правната сигурност и доверието в нея като инструмент за постигане на правна и пазарна стабилност.

Доколкото процедурата е изцяло и подробно разписана в закона, нейното оздравяване може да се осъществи само чрез промяна на съответния нормативен акт.

Законосъобразното упражняване на дейността по колективно управление от лицата, получили регистрация по реда, предвиден в ЗАПСП, в немалка степен е функция и на адекватните възможности за контрол от страна на Министерството на културата. Приложимият текст от закона разкрива дефицит по отношение хипотезите, в които е допустимо да се пристъпи към проверка. Съществуващите текстове не дават основание, дори въз основа на разширително тълкуване, такава да бъде назначена при отказ от предоставяне на информация или документи, което налага и предлаганата нормативна промяна.

1.1.4. Доказване на представителната власт на ОКУП

Стратегическа цел на държавната политика по защита на авторските и сродните им права, е чувствителното подобряване на средата, в т.ч. по-голяма плътност на покриването на различните начини на използване на права. Практиката до момента демонстрира изключителна зависимост на правноносителите от предвидената в закона административно-наказателна отговорност. В същото време, въпреки полаганите усилия и повишаването на ефективността на правоприлагането, ограничените възможности на административния орган да реализира контролната функция не успяват да преработят обществените нагласи и да доведат до прекратяване на масовите нарушения чрез неразрешено използване на закриляни обекти на авторското право и сродните му права. Този факт води до неудовлетвореност на правноносителите и до общо впечатление за неспособност да се защитят законните им интереси.

Подобряването на защитата на авторското право и сродните му права е свързано и с насърчаването на колективната защита на правата. Необходимо е да се отстранят всички пречки организациите за колективно управление на права да осъществяват ефективна защита на управляваните от тях права, като постепенно генералната превенция се измести от административния надзор към колективната авторско-правна защита, осъществявана по гражданско-правен път.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.)

1.2.1. Относно неразрешеното използване в сферата на разпространението на телевизионни програми

След анализ на възможностите за ефективно противодействие на масовите нарушения на авторското право и сродните му права със съществуващия контролен капацитет на дирекция "Авторско право и сродните му права" при Министерството на културата и след съгласуване на общи действия със заинтересованите организации на създателите и разпространителите на телевизионни програми, Министерството на културата е готово да се включи във форма на публично-частно партньорство за въвеждането на технологични решения за дистанционен мониторинг на съдържанието, доставяно от

платформените оператори до домовете на техните потребители.

Във връзка с горното, от изключително значение е в ЗАПСП да се въведе правно основание за използването от длъжностните лица на автоматични средства за контрол - уреди и компютърни програми, одобрени по съответния ред. Тези средства, по подобие на уредите за контрол, които се използват по реда на Закона за движението по пътищата, ще позволят констатирането на нарушенията да става дистанционно. Друга важна последица от въвеждането на тази възможност е, че контролният орган ще може да констатира нарушението от работното си място, което с оглед изключително ограничения административен капацитет на Министерството на културата (служителите, ангажирани с контрол по спазването на ЗАПСП са шестима) и липсата на териториални поделения в страната, пряко би допринесло за по-ефективната организация на работата, както и за икономия на време и ресурс от извършването на проверки на място.

1.2.2. Относно осуетяването на реализирането на административно-наказателната отговорност

Съществуващият общ ред за връчване на актове в Закона за административните нарушения и наказания, към който ЗАПСП препраща, е доказано трудно приложим и неефективен, особено когато се касае за юридически лица и еднолични търговци, не само в сферата на интелектуалната собственост, но и в редица други области на обществения живот. Данните на Министерството на културата сочат, че голям брой административнонаказателни производства биват спирани поради невъзможност съставеният акт да бъде връчен, а впоследствие и прекратявани по давност. Така, през 2015 г. невръчени са останали 56 акта за установяване на нарушения по ЗАПСП, през 2016 г. техният брой е 115, а през 2017 г. – 101.

До същия резултат води и невъзможността да се връчат издадените наказателни постановления. Следва да се отбележи, че предложените промени не се прилагат спрямо физически лица, а засягат единствено юридическите лица и едноличните търговци, на които по закон са вменени задължения да посочват адрес на управление, законни представители и други контакти в нормативно установени регистри и да водят делата си по търговски начин, което означава и по-голяма отговорност от тази на гражданите. Може да се посочи също, че подобни специфични правила за връчване на документите, издавани в хода на административнонаказателните производства, са предвидени в редица закони (Кодекс на труда, Закон за чистотата на атмосферния въздух, Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност).

1.2.3. Относно гарантирането на стабилността на авторско-правната среда и предвидимост в отношенията между правноносител и ползвател чрез оздравяване на процедурата по избор и дейност на "комисиите" по смисъла на чл. 94р, ал. 4 ЗАПСП и прецизирането на основанията за назначаване на проверка върху субектите на дейността по колективно управление

Процедурата по назначаването, срока и уведомяването за резултата от работата на описаната в т. 1.1.3. комисия, която да разгледа заявлението за утвърждаване или промяна в тарифа на организация за колективно управление на права (ОКУП), е подробно разписана в чл. 94р, ал. 4 - 8 ЗАПСП.

В частност, чл. 94р, ал. 4 предвижда комисията да се състои от 5-ма членове – по един представител, предложен от съответната ОКУП и от представителната организация на ползвателите, и трима експерти, одобрени съвместно от страните. В случаите, когато

договарящите страни не успеят да одобрят необходимия брой независими експерти, министърът на културата допълва състава на комисията с експерти от списъка на медиаторите по чл. 94ш, ал. 1 ЗАПСП.

Горното обуславя изключителното значение на поддържания от министъра на културата списък с медиатори. Липсата на такъв списък или невъзможността същият да бъде попълнен, може да осуети назначаването на комисията по чл. 94р, с което да се възпрепятства утвърждаването на тарифа на ОКУП или на нейно изменение.

Съгласно действащата редакция на чл. 94ш от ЗАПСП, министърът на културата поддържа списък на медиаторите, а съставът на включените в него лица, следва да бъде съгласуван с регистрираните организации за колективно управление на права и с представителните организации на ползвателите. Практиката по прилагането на текста показва, че изискването за съгласуване и свързаната с него възможност за отказ от такова, предоставят възможност да се бламира съставянето на актуален списък или включването на нови медиатори в него, което от своя страна препятства министъра на културата да назначи комисията, предвидена в рамките на процедурата по утвърждаване на тарифите на организациите за колективно управление, съгласно чл. 94р от ЗАПСП.

Друг елемент от дейността на комисията по чл. 94р е уведомяването за резултата от нейната работа. По смисъла на действащата разпоредба на ал. 8 от цитирания член, когато комисията не вземе решение за утвърждаване на тарифа в определения за това срок и във връзка с предвидената в закона процедура, същата незабавно уведомява министъра на културата, който в 14-дневен срок от уведомяването прекратява процедурата. Доколкото законът не поставя допълнителни изисквания към формата на уведомяването, налице е възможност за тълкуване по какъв начин същото следва да се извърши. Най-новата практика на административния орган демонстрира тенденция при неудовлетвореност от решението на комисията, съответната заинтересована страна чрез подходящо тълкуване да оспорва факта на уведомяването, с което да се възпрепятства предвиденото в цитираната норма прекратяване на процедурата.

Доколкото и в двете описани по-горе хипотези, свързани с медиаторите по чл. 94ш, ал. 1 и комисията по чл. 94р, ал. 4, предвидените в закона процедури са конкретни и специфични, и липсва възможност за тълкуване по аналогия, необходимо е същите да бъдат ясни и достатъчно подробни. В този смисъл, постигането на целта на закона при по-голяма предвидимост и правна сигурност, предполага именно нормативна промяна.

Контролът върху субектите на дейността по колективно управление на права понастоящем е предмет на чл. 94щ. Текстът предвижда възможност за назначаване на проверка единствено при наличие на данни за нарушение. В редица случаи обаче, изводът за наличие или липса на данни за такова нарушение може да се направи въз основа на информацията или документите, постъпили в отговор на искането на контролния орган. При това положение, непредоставянето им изцяло или частично, логично обосновава необходимостта от извършването на проверка, в хода на която да се потвърдят или отхвърлят възникналите съмнения.

1.2.4. Относно доказването на представителната власт на ОКУП

В хода на съдебните производства, образувани за нарушени авторски или сродни на тях права и по-специално в спорове относно т.нар. „малки“ права (използване чрез публично изпълнение, предаване, препредаване и предоставяне на достъп по интернет, които обичайно се упражняват чрез организации за колективно управление), като стратегия за защита, нарушителите все по-често използват формални възражения, за да оспорят представителната власт на този тип организации, като например оспорват

валидността на сключените договори за представителство или за членство. Информацията, подавана от правноносителите и организации за колективно управление на права относно нарастващия брой съдебни производства, по които този подход се прилага, както и за противоречивата практика на съдебните състави показват, че разпоредбите на чл. 94р¹, чл. 94с и чл. 95в от ЗАПСП дават основание за двусмислено тълкуване, с оглед на което промените в тях са наложителни.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Последващи оценки на въздействието или анализи на изпълнението не са извършвани.

2. Цели

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

2.1. Относно неразрешеното използване в сферата на разпространението на телевизионни програми

Цел на инициативата е същественото увеличаване на възможностите за установяване на нарушения и ангажиране на административно-наказателна отговорност, като се установява ясно връзката между съответните действия и лицето, чиято отговорност бива ангажирана, и същата се доказва по достатъчно категоричен начин и успешно се защитава в съдебната фаза на производствата.

Изпълнението на целта е свързано с постигането на облекчаване на начина на установяване на административните нарушения по ЗАПСП, свързани с неправомерно използване на телевизионни програми, както и гарантиране на достоверността на констатациите на контролния орган при съществено увеличаване на обема на ефективния контрол.

2.2. Относно осуетяването на реализирането на административно-наказателната отговорност

Цел на предлаганото изменение е ангажирането на административно-наказателна отговорност за нарушения по ЗАПСП по отношение на максимален брой нарушители, срещу които са образувани производства. Изпълнението на целта е свързано с прекратяване на възможностите юридически лица и еднолични търговци – извършители на нарушения по ЗАПСП, да осуетяват връчването (получаването) на издадените срещу тях актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления.

2.3. Относно гарантирането на стабилността на авторско-правната среда и предвидимост в отношенията между правноносителите и ползвателите чрез оздравяване на процедурата по избор и дейност на “комисиите” по см. на чл. 94р, ал. 4 ЗАПСП и прецизирането на основанията за назначаване на проверка върху субектите на дейността по колективно управление

Цел на предлаганото изменение е подобряването на средата за прилагане на дял втори „а“ („Колективно управление на авторски или сродни на тях права“) от ЗАПСП, част от който са текстовете на чл. 94р и чл. 94ш. В резултат на това, предвидената в закона процедура по преговори между организациите на правноносителите и ползвателите ще приключва с утвърждаване на тарифи, с оглед устойчивото уреждане на отношенията

на съответния пазар, както и ще се закрепят законодателно възможностите за адекватен контрол върху лицата, регистрирани за дейност по колективно управление на права

2.4. Относно доказването на представителната власт на ОКУП

Цел на предлаганото изменение е преустановяване на възможностите за възпрепятстване на формално основание хода на съдебните производства за нарушения по ЗАПСП при реализиране на гражданско-правния способ за защита от страна на организациите за колективно управление на права. Изпълнението на целта ще насърчи колективната защита на правата и доказването на представителната власт на ОКУП, като постепенно акцентът се измести от административния надзор към защитата, осъществявана по гражданско-правен път чрез организациите за колективно управление на права.

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

3.1. Правоносители – автори, техни наследници и други носители на авторски права; артисти-изпълнители; телевизионни организации – създатели на телевизионни програми и техните местни представителства; продуценти на звукозаписи и на записи на филми и други аудиовизуални произведения.

3.2. Ползватели – Предприятия, разпространяващи телевизионни програми (сателитни, кабелни и IPTV оператори), заведения за хранене и забава и места за настаняване, организатори на концерти,.

3.3. Организации с нестопанска цел - за колективно управление на права и представителни организации на ползватели. Приблизителен брой – между 10 и 20.

3.4. Министерство на културата - административният орган, в чиято система са длъжностните лица с компетентност по установяване и санкциониране на нарушенията по ЗАПСП, както и във връзка с дейностите по колективно управление на права.

4. Варианти на действие:

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „без действие“.

Вариант „0“ - без действие - да не бъде приет закон, чрез който да се въведат посочените по-горе промени.

Като следствие от това, контролната дейност по установяване на неправомерно използване на телевизионни програми ще продължи по досегашния начин – констатации чрез проверки на място в офис-каса, у абонат, в главна или разпределителна станция, което ще осуети възможността за увеличаване на ефективността на контрола в интерес на стабилизиране на пазарната среда. На следващо място, ще продължи тенденцията голям брой административнонаказателни производства да бъдат спирани поради невъзможност съставените актове да бъдат връчени и впоследствие прекратявани по давност. До същия резултат води и невъзможността да се връчат издадените наказателни постановления. Този феномен намалява ефективността на инвестицията на средства и труд на административния

орган, като намалява доверието в регулацията и удовлетвореността на заинтересованите индустрии на правноносителите и ползвателите. Наред с казаното, дейностите във връзка с прилагането на дял втори „а“ „Колективно управление на авторски или сродни на тях права“ от ЗАПСП (съставяне на списък на медиаторите по чл. 94ш от ЗАПСП, назначаване на комисии за утвърждаване на тарифи по чл. 94р от ЗАПСП и др.) могат да бъдат бламирани. Ще се запазят и възможностите за възпрепятстване на формално основание хода на административните и съдебни (производства за нарушения по ЗАПСП.

Вариант „1“ – приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права.

Предлаганата нова законова регулация предвижда:

1. Установяването на административните нарушения по ЗАПСП, свързани с неправомерно използване на телевизионни програми да се извършва дистанционно (от работното място на контролния орган) посредством автоматизирани средства за контрол; гарантиране на достоверността на констатациите на контролните органи, както и икономия на време и ресурс от извършването на проверки на място.
2. Облекчен ред за връчването на актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления за нарушения по ЗАПСП, издадени срещу еднолични търговци и юридически лица, като по този начин се постигне ангажиране на административно-наказателната отговорност на максимален брой от нарушителите, срещу които са образувани производства.
3. Промени във формирането и работата на комисии за утвърждаване на тарифи на организациите за колективно управление на права, както и в начина на съставяне на списъка на медиаторите към министъра на културата. Непредставянето на изискани от контролния орган информация или документи, свързани с дейността по колективно управление на права се въвежда като основание за назначаване на проверка на организации за колективно управление на права и на независими дружества за управление на права.
4. Въвеждане на оборима презумпция, че при защитата на колективно управлявани права за публично изпълнение, излъчване, предаване, препредаване и предоставяне на достъп чрез интернет, за първата регистрирана организация за колективно управление на права, до доказване на противното се счита, че представлява всички местни и чуждестранни правноносителите. Представителството е ограничено в рамките на правата, поверени за колективно управление чрез индивидуални договори или договори за взаимно представителство. Прилагането на презумпцията ще бъде изключено винаги, когато даден за правноносител се установи, че не е оправомощил организацията да го представлява.

Ангажиментите на Министерството на културата по изпълнение на мерките, предвидени в Решение № 704 от 5 октомври 2018 г. не са свързани с изменения на Закона за авторското право и сродните му права. С проекта на закон не се въвеждат изисквания, засягащи административната тежест, не се предвиждат изменения в съществуващи режими и регистри, и не се въвеждат нови такива. Предлаганият проект на закон също така не изисква заплащане на нови такси, не съдържа нови състави на административни нарушения и не въвежда нови административни наказания.

Анализът на проблемите, идентифицирани по-горе в т. 1. сочи, че препоръчителният вариант на действие, чрез който същите могат да бъдат успешно решени, е приемането на предлагания Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права.

5. Негативни въздействия:

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

Вариант „0“:

- Би се запазила негативната тенденция на неефективност на контрола, широко разпространение на практики по незаконосъобразно разпространение на защитено от закона съдържание, трайната неудовлетвореност на правноносителите и ползватели във връзка с негативното влияние на ефектите на нарушената пазарна конкуренция, задълбочаване на тенденцията за отклоняване от връчване (получаване) на актове за административни нарушения и наказателни постановления, което пряко рефлектира върху ефективността на контролната дейност на Министерството на културата.

- Би продължила да съществува възможността за бламиране на министъра на културата при съставяне на списъка на медиатори по чл. 94ш от ЗАПСП и при назначаване на комисия за утвърждаване на размери на възнаграждения по чл. 94р от ЗАПСП.

- Би се запазила възможността за формален подход и възпрепятстване на съдебните производства при спорове относно т.нар. „малки“ права (използване чрез публично изпълнение, предаване, препредаване и предоставяне на достъп по интернет, които обичайно се упражняват чрез организации за колективно управление).

Вариант „1“:

Би могло да се очаква, че въведените нови технологични решения за констатиране на нарушения по ЗАПСП, свързани с неправомерно използване на телевизионни програми, както и промените в дял втори „а“ „Колективно управление на авторски или сродни на тях права“ от ЗАПСП, няма да бъдат приети еднозначно от заинтересованите ползватели.

В условията на изкривен пазар част от разпространителите на телевизионни програми градят икономическия си модел върху недобросъвестни търговски практики, в т.ч. минимизират разходите си като не уреждат с правноносителите съответното разпространение. Тази форма на нелоялна конкуренция често е оправдавана с необходимостта да оцелеят икономически. Такива оператори нямат интерес от ефективна регулация.

6. Положителни въздействия:

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на

действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

Вариант „0“: не се идентифицират положителни въздействия.

Вариант „1“:

- За правоносителите въвеждането на новите разпоредби би повлияло положително, доколкото създаденото от тях съдържание ще бъде по-адекватно и ефективно защитено.

- За ползвателите променената уредба би имала дисциплиниращ и превантивно-възпиращ ефект.

- За организациите за колективно управление на права и за Министерството на културата доказването по образуваните производства би било значително улеснено. Подобряването на защитата на авторското право и сродните му права е свързано и с насърчаването на колективната защита на правата. Отстраняването на пречките за организациите за колективно управление на права да осъществяват ефективна защита на управляваните от тях права ще позволи генералната превенция да се измести от административния надзор към колективната авторскоправна защита, осъществявана по гражданскоправен път, каквато е и обичайната практика в Европейския съюз.

- В допълнение, за компетентния административен орган (Министерството на културата), ефективността на дейността по провеждане на административнонаказателните и административни производства по ЗАПСП представлява и репутационен проблем, доколкото е свързана с удовлетвореността на пазарните участници, в т.ч. във връзка с верижните негативни икономически ефекти, провокиращи недобросъвестно поведение. Друга важна последица от предлаганите изменения е, че контролният орган ще може да констатира неправомерното използване на телевизионни програми от работното си място, което с оглед изключително ограничения административен капацитет на Министерството на културата (служителите, ангажирани с контрол по спазването на ЗАПСП са шестима) и липсата на териториални поделения в страната, пряко би допринесло за по-ефективната организация на работата, както и за икономия на време и ресурс от извършването на проверки на място. Ще бъдат подобрени възможностите за контрол върху субектите на колективното управление.

7. Потенциални рискове:

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

Като потенциален риск пред ефективното въвеждане на дистанционен контрол върху законосъобразното разпространение на телевизионни програми може да се идентифицира евентуалното успешно оспорване на резултатите от мониторинга, с оглед непредвидими изисквания към сертифицирането на използваните нови технически средства. С цел минимизиране на подобна опасност, се предвижда преди въвеждането им в експлоатация, същите да бъдат снабдени със съответния сертификат за функционалност.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

Ще се повиши.

Ще се намали.

Няма ефект.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими?

Не се създават нови регулаторни режими.

8.3. Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Не се засягат съществуващи режими и услуги.

9. Създават ли се нови регистри?

Не.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

Актът засяга пряко МСП.

Актът не засяга МСП.

Няма ефект.

Официалната статистика на Комисията за регулиране на съобщенията към 31.12.2017 г. относно броя абонати на предприятията, разпространяващи радио- и телевизионни програми на дребно, демонстрира, че 76% от разпространителите (190 предприятия) са декларирали до 1000 абоната, като в същото време всеки от трите най-големи разпространители декларира над 300 000 абоната (предприятието „Булсатком“ ЕАД, например, декларира 625 145 абоната).

Във връзка с горното, с оглед значителния брой на предприятията, декларирали малки обеми на дейността, и съответната презумпция за малкия размер на реализираните годишни обороти и ниската численост на персонала в тези предприятия, може да се направи обосновано предположение за преобладаващо присъствие на пазара именно на малки и средни предприятия, въпреки че на база относителен дял при доставката на телевизионно съдържание за домакинствата техният дял да е значително по-малък.

Целеното увеличаване на възможностите за установяване на административни нарушения (т. 2.1.), е насочено към ограничаване на неразрешеното разпространение на телевизионни програми. Същото създава допълнителен натиск върху цените, като изостря силно взаимоотношенията между създателите и разпространителите на телевизионни програми, свива маржовете на печалба и се отразява негативно върху възможностите на пазарните играчи да уреждат и изплащат справедливи възнаграждения на носителите на авторски и сродни права (т. 1.1.). Във връзка с констатираното в т. 1.1. масово “пиратство”, считаме, че ценовият натиск се отразява най-сериозно именно на малките и средните предприятия, при които нелоялната конкуренция на практика премахва възможностите за икономически устойчиво пазарно присъствие.

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

Да

Не

12. Обществени консултации:

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права ще бъде публикуван на интернет страницата на Министерство на културата и на портала за обществени консултации за получаване на предложения и становища за срок от 30 дни.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултациялни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

Да

Не

Моля, посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Мехти Меликов,

директор на дирекция „Авторско право и сродните му права“

Министерството на културата

4 декември 2018 г.

Подпис:



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА	
Вх. №:	03-00-277
Дата:	02-11-2018

Кб/с

№ 04.14-80
02.11.2018 г.

ДО
Г-ЖА КРАСИМИРА СТЕФОВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВОТО НА КУЛТУРАТА

На Ваш изх. № 03-00-277/24.10.2018 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТЕФОВА,

Приложено Ви изпращам становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ относно съгласуването на предварителната частична оценка на въздействието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права.

Съгласуването се извършва на основание чл. 30г от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Приложение: становище на дирекция „Модернизация на администрацията“

2
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР
НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

2
/ВЕСЕЛИН ДАКОВ/





РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

СТАНОВИЩЕ

на дирекция „Модернизация на администрацията“

На основание чл. 30б, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация дирекция „Модернизация на администрацията“ съгласува постъпилата с Ваш № 03-00-277 от 24 октомври 2018 г. частична предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права със следните препоръки:

1. Относно раздел 1 „Дефиниране на проблема“:

Предлагаме изложението в този раздел в т.1.1 да започне с изброяването на проблемите (напр. недобросъвестни практики при създаването и разпространението на телевизионно съдържание, ограничен контрол, усложнени процедури по връчване на актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления, утежнена процедура по съгласуване на списъка на медиаторите, затруднено доказване на нарушения на авторски или сродни на тях права при колективно управление на авторски или сродни на тях права и т.н.) и след това да продължи с тяхното представяне в т. 1.2. Предлагаме също в т. 1.2 да се добави конкретна информация и статистически данни във връзка с констатираните проблеми.

2. Относно раздел 3 „Идентифициране на заинтересованите страни“:

В този раздел предлагаме да се посочи брой на заинтересованите страни по групи, където това е възможно.

3. Относно раздел 4 „Варианти на действие“:

Представянето на Вариант 1 предлагаме да се допълни с информация относно предвидените конкретни предложения за нормативни промени, както и предвиждат ли се изменения на административната тежест, засягат ли се съществуващи режими и регистри,

въвеждат ли се нови режими и регистри и основанията за подобна промяна, въвеждат ли се такси и как ще бъде определен размерът им, предвиждат ли се нови административни наказания и как ще бъде определен размерът им и т.н. Тази информация е необходима, за да се изясни, че положителните ефекти от промените са повече от очакваните негативни въздействия за заинтересованите страни, както и че промените съответстват на предприетите мерки от страна на правителството за намаляване на административната тежест за гражданите и бизнеса. Във връзка с това е необходимо да се извърши преглед на ангажиментите на Министерството на културата по изпълнение на мерките, предвидени в Решение № 704 от 05.10.2018 г. на Министерския съвет за приемане на мерки за трансформация на модела на административно обслужване и в случай че тези мерки изискват изменения на Закона за авторското право и сродните му права, предлагаме, за да се избегнат честите промени в законодателството, да се обмисли възможността тези изменения да бъдат включени като част от настоящия законопроект. В този раздел следва да се посочи и кой е препоръчителният вариант за действие за решаване на проблемите.

4. Относно раздел 7 „Потенциални рискове“:

Предлагаме в този раздел да се допълни кратка информация и относно възможните мерки за намаляване на потенциалните рискове.

5. Относно раздел 8.1. „Административната тежест за физическите и юридическите лица“, 8.2. „Създават ли се нови регулаторни режими?“, 8.3. „Засягат ли се съществуващи режими и услуги?“:

След допълване на необходимата информация съгласно т. 1 и т. 3 от настоящото становище и в съответствие с тази информация, предлагаме в този раздел отново да се прецени и да се опише каква е очакваната административна тежест, засягат ли се режими и услуги, въвеждат ли се нови режими и регистри и т.н.

6. Относно раздел 10 „Как въздейства актът върху микро, малките и средните предприятия?“:

Доколкото МСП са потенциални участници в процесите, предлагаме в този раздел да се включи кратка информация относно очакваните въздействия върху МСП и да се мотивира защо не се очакват ефекти от промяната за МСП.

Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

На основание чл. 30б, ал. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо окончателната оценка на въздействието да бъде съобразена с препоръките от становището.

На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с преработената оценка на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

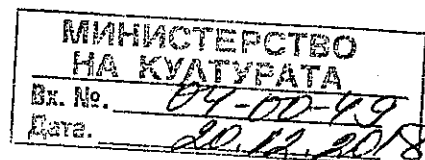
**ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“**

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. 04-05-49/ 20 -12- 2018
/моля цитирайте при отговор/



ДО
Г-ЖА КРАСИМИРА СТЕФОВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО КУЛТУРАТА

На Ваше писмо с рег. № 04-00-49/12.12.2018 г.

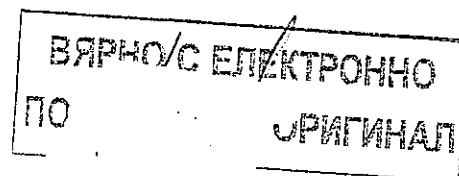
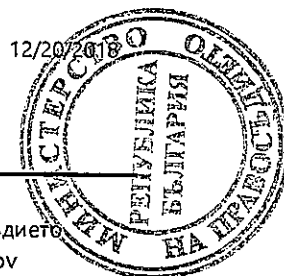
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТЕФОВА,

Приложено изпращам Справка за съответствие на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

С УВАЖЕНИЕ,

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov





РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-05-49/ 20-12-2018
/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО:

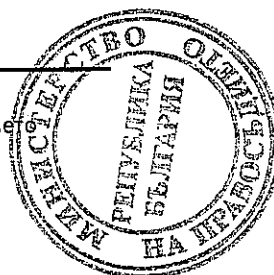
Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с рег. № 04-00-49/12.12.2018 г. на Министерство на културата относно проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права, и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, и практиката на Европейския съд по правата на човека.

12/20/2018

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov



ВЯРНО С ЕЛЕКТРОННО
ПОДПИСАНИЕ

СПРАВКА

за отразяване на становищата, получени след общественото обсъждане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права

Организация	Предложение	Приема/ Не приема	Мотиви
<p>Сдружение за защита на легалното разпространение на програмите - ТеРаПро</p> <p>Българска Телекомуникационна Компания ЕАД, Булсатком ЕАД, Комюникейшънс България ЕООД, Ейч Би Оу България ЕООД, А1 България ЕАД, Нова Броудкастинг Груп АД и Фокс Нетуъркс Груп България ЕООД, изразяват своята подкрепа на Закона за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права, качен за обществено обсъждане на 13 Декември 2018 г. Предвидените в него законодателни предложения ще преодолееят дефицитите в съществуващата правна рамка и ще доведат до значително подобряване на административно-контролната дейност на Министерството на културата, както и до увеличаване успеваемостта на образуваните производства срещу нарушителите.</p> <p>Предложените промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права са в унисон с обществените нагласи. Съгласно проведеното проучване от изследователски център „Тренд“, 64 % от интервюираните са заявили категорично, че биха подкрепили по-активни законодателни действия от страна на държавата за защита на авторските права и интелектуалната собственост, а 67% смятат, че държавата трябва да предприема по-сериозни мерки в посока защита на авторските права.</p>	<p>Сдружение за защита на легалното разпространение на програмите - ТеРаПро и неговите членове - БТВ Медиа Груп ЕАД, Булсатком ЕАД, Българска Телекомуникационна Компания ЕАД, Дискавърри Комюникейшънс България ЕООД, Ейч Би Оу България ЕООД, А1 България ЕАД, Нова Броудкастинг Груп АД и Фокс Нетуъркс Груп България ЕООД, изразяват своята подкрепа на Закона за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права, качен за обществено обсъждане на 13 Декември 2018 г. Предвидените в него законодателни предложения ще преодолееят дефицитите в съществуващата правна рамка и ще доведат до значително подобряване на административно-контролната дейност на Министерството на културата, както и до увеличаване успеваемостта на образуваните производства срещу нарушителите.</p> <p>Предложените промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права са в унисон с обществените нагласи. Съгласно проведеното проучване от изследователски център „Тренд“, 64 % от интервюираните са заявили категорично, че биха подкрепили по-активни законодателни действия от страна на държавата за защита на авторските права и интелектуалната собственост, а 67% смятат, че държавата трябва да предприема по-сериозни мерки в посока защита на авторските права.</p>	<p>Становището подкрепя проекта на закон.</p>	
<p>Сдружение „Филмаутор“</p>	<p>По отношение на чл. 94б¹, а.4, т.6 предлагаме думата „прехвърлят“ да се замени с по-точната „отстъпват“, доколкото същинското прехвърляне на права имплицитно предполага тяхното отчуждаване, а то е нетипично за системата на континенталното право, включително и за българската правна уредба. Наред с това, смятаме, че използваният израз „всячки авторски и сродни права върху произведената или други обекти на закрила, посочени в договорите“ е негочен. Напълно е възможно съответните носители, сключили договор с търговско дружество - заявител да притежават определен вид права, а не „всячки“, както е посочено в предложението. Затова предлагаме текстът да има следната редакция:</p> <p>6. „заверени копия от два или повече договора с носители на права – за заявител сдружение с нестопанска цел или заверени копия от два или повече договора, с които носители на права отстъпват на заявител – търговско дружество авторските и/или сродните права върху произведената или други</p>	<p>Приема по принцип.</p>	

<p>обекти на закрила, на които са титлуляри“.</p> <p>II. На следващо място, с предложения проект се предлага изменение на чл.95в, ал.2, изр 2, с което се предвижда, че организацията за колективно управление на права не следва да установява представителната си власт по отношение на местните и чуждестранните носители на права и видовете права произведения и други обекти на закрила, за които има регистрация.</p> <p>Въпреки че предложението цели да предизвика разпоредбите относно колективното управление и ограничаване на случаите, в които нарушители на ЗАПСП злоупотребяват с процесуални възможности, смятаме, че следва да бъде уточнено коя организация за колективно управление на права не следва да доказва представителната си власт. Според нас това може да бъде единствено първата регистрирана такава, тъй като ако този текст се отнася до всички регистрирани ОКУП за една и съща категория права или видове права, това би довело до хаос на пазара и липсата на правна сигурност.</p> <p>Наред с това, следва да се запази последното изречение в сега съществуващия текст, което изрично предвижда, че при предприемане на процесуални действия чл. 26, ал.4 от ГПК не се прилага. Ето защо предлагаме текстът на чл.95в, ал.2, изр.2 да стане така:</p> <p>„В случаите по предходното изречение, първата регистрирана организация за колективно управление на права не следва да установява представителната си власт по отношение на местните и чуждестранните носители на права и видовете права произведения и други обекти на закрила, за които има регистрация“.</p>	<p>Предложението за промени в чл. 95в, ал. 2 ЗАПСП, съдържано се в § 7 от ЗИД на ЗАПСП се оттегля. Същото не е включено в проекта на ЗИД на ЗАПСП, внесен в Министерския съвет. Повод за това са получените в хода на общественото обсъждане на проекта на ЗИД на ЗАПСП становища, които индигират за проблеми и неочаквани рискове, свързани с посочения текст, и налагат извода, че въвеждането на предложените текстове би могло да доведе до промяна в условията за осъществяване на дейността по колективно управление на права, в т.ч. промяна на пазарните възможности пред ОКУП и независимите дружества за управление на права, както и пред самите правоносители. Изменение в действащите разпоредби на закона, чието прилагане би могло да доведе до подобни последици, може да бъде предложено единствено след обстоен и всеотрашен анализ.</p> <p>Гарантирането на обществения интерес изисква предлагането на подобна промяна да се предшества от задълбочено експертно обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правоносители, представляващите ги организации и дружества, и ползвателите.</p>	<p>Предложението се отнася до текст действащия ЗАПСП, а не до такъв от обсъждания проект на ЗИД на ЗАПСП. Проектът не включва предложение за промени в чл. 91, ал. 5 от ЗАПСП.</p>
<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението се отнася до текст действащия ЗАПСП, а не до такъв от обсъждания проект на ЗИД на ЗАПСП. Проектът не включва предложение за промени в чл. 91, ал. 5 от ЗАПСП.</p>	<p>Предложението се отнася до текст действащия ЗАПСП, а не до такъв от обсъждания проект на ЗИД на ЗАПСП. Проектът не включва предложение за промени в чл. 91, ал. 5 от ЗАПСП.</p>
<p>обекти на закрила, на които са титлуляри“.</p> <p>III. Предложените изменения и изложеното по-горе поставят друг съществен въпрос, касаещ колективното управление на права като цяло, макар и в конкретна област – тази на аудиовизията. Както знаете, нормата на чл. 91, ал.5 от ЗАПСП, в сегашната ѝ редакция, дава възможност на некоректните ползватели да селекулират със съдържанието ѝ и да избягват отговорност за уреждането на използваните от тях аудиовизуални произведения в областта на прераждането и особено по посока заплащане на дължимите на правоносителите възнаграждения. Текстът на чл. 91, ал.5 отразява нормата на чл. 10 от Директива 93/83 на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното предаване (Директивата). Задължение на всяка държава – членка на ЕС е да транспонира Общностното право и неговите достижения по точен начин, за да осигури и точното му прилагане. Настоящият случай не е такъв, като смятаме, че сега съществуващата редакция на чл. 91, ал.5 предоставя възможност за прекалено широко тълкуване и заобикаляне на нормите на ЗАПСП и на самата Директива. Видно от разпоредбата на чл.10 от Директивата, както и от предвиденото в рецитал 27 всеки платформен оператор следва да получи разрешение от</p>	<p>Предложението се отнася до текст действащия ЗАПСП, а не до такъв от обсъждания проект на ЗИД на ЗАПСП. Проектът не включва предложение за промени в чл. 91, ал. 5 от ЗАПСП.</p>	<p>Предложението се отнася до текст действащия ЗАПСП, а не до такъв от обсъждания проект на ЗИД на ЗАПСП. Проектът не включва предложение за промени в чл. 91, ал. 5 от ЗАПСП.</p>

<p>Сдружение с нестопанска цел „Национално сдружение на кабелни оператори „Клуб 2000“ /НСКО/</p>	<p>всеки носител на права в областта на предаването. Същевременно, рецитал 29 предвижда, че „изключението, предвидено в член 10 следва да не ограничава избора на носителите на права да прехвърлят правата си на организация за колективно управление на права и по този начин да имат непосредствен дял от възнаграждението, платено от кабелния оператор за кабелно предаване“, от което е видно, че сегашната редакция на чл. 91, ал.5 от ЗАПСП дава възможност това изключение да бъде правило, което години наред се прилага в пълен ущърб за българските и чуждестранните носители на права. Ето защо, смятаме, че нормата на чл. 91, ал.5 следва да бъде ревидирана в следната насока:</p> <p>(5) Когато радио- или телевизионна организация разрешава едновременно, изцяло и непроменен вид предаване на програмата си чрез електронна съобщителна мрежа на друга организация, разрешението, дадено от радио- или телевизионната организация, включва изрично и правата за предаване на произведенията, включени в програмата, ако тези права са и надлежно отстъпени. Във всички случаи на предаване, включително по изр. първо, възнагражденията за правата върху произведенията се събират само чрез организации за колективно управление на съответните категории права.</p> <p>В тази връзка считаме, че нормата на чл. 21, ал.5¹ от ЗАПСП следва да отпадне, като дори чисто систематично, мястото на този текст не е в чл. 21 на закона.</p>		
	<p>Относно възможността за използване на съвременни технологични решения за осъществяване на дистанционен мониторинг върху телевизионните програми, считаме, че е правилно се да се насочват усилия в тази посока, обаче това трябва да става при ясни правила за внедряване и използване на техническите средства, каквито правила тук липсват.</p> <p>Отново ни се внушава, че дистанционният мониторинг е основен проблем на сектора, като се игнорира мащаба и първопричината за това състояние. А основният проблем е в липсата на равнопоставеност между големи и малки телекомуникационни предприятия в отношенията им с телевизионните оператори.</p> <p>От дистанционният мониторинг може би биха били засегнати от 2 до 5 % скрити към момента абонати, чиито доставчици не са регистрирани никъде и, които биха генерирали до 5 % повишаване на приходите за телевизионните доставчици.</p> <p>От отстъпките, които се правят към големите големите играчи на пазара за достъп до платена телевизия - основно от сателитните оператори „Булсатком“ ЕАД, БТК АД и „А1 България“ ЕАД, т.е. от разликите на цените спрямо малките кабелни оператори се губят от 40 до 60 % от</p>		

¹ Вероятно се има предвид чл. 91, ал. 5 от ЗАПСП

приходите за телевизионните доставящи. Както казва народната поговорка „крадците викат - дръжте крадеца“.

Цел на инициативата за създаването на дистанционно установяване на нарушения е ангажиране на административно-наказателна отговорност. Тук законопроектът е непълен и неясен. Няма отговор на въпроса как се установява връзката между съответните действия и лицето, чиято отговорност бива ангажирана, как същата се доказва по достатъчно категоричен начин и успешно ли ще премине през съдебен контрол. Отговорът може да бъде само отрицателен. В допълнение не е маловажен въпросът колко устройства и откъде ще се купят, кой ще ги плати, по какви правила ще бъдат слагани към домашните устройства, как ще бъде гарантирани личните данни на абонатите, кой ще събира и обработва, за чия сметка и за колко пари другите пипълметрични и мета данни.

II. За цените. Вносителите на законопроекта правилно са констатирани в своите мотиви, че у нас действат изключително ниски цени за достъп на домакинствата до платена телевизия, като имплицитно се прави извод, че тези цени са непазарни и следва да бъдат увеличени до реалното си пазарно ниво. Избягва се обаче отговор на въпроса, кои обективни фактори са наложили тези ценови деформации или отговорът се търси там, където не може да бъде намерен.

Цените на пакетите телевизионни програми се определят от големите играчи на пазара за достъп до платена телевизия – основно от сателитните оператори БТК АД, Булсатком ЕАД и А1 – България ЕАД, вкл. кабелния оператор „Близу“, които държат около 80% от пазара на платените услуги. Срещу тях множество пъти малки и средни кабелни оператори са водили дела за неправомерна конкуренция в КЗК на основание дългингови цени. Във всеки един от тези случаи КЗК и ВАС оправдават тези големи оператори с аргумент, че направените от тях разходи не надвишавали предлаганите цени за разпространение на ТВ-пакетите им. За да не сме голословни в подкрепа на нашето твърдение са Решение № 918/24.07.2013 г. (по преписка № КЗК-60/2013 г., влязло в сила) и Решение № 671/19.06.2012 г. (по преписка КЗК-832/2011 г., влязло в сила), а също и Решение № 227/19.02.2014 г. (по преписка КЗК-1074/2013 г.), Решение № 340/22.04.2015 г. (по преписка КЗК-1133/1168/2014 г.).

Т. е. държавата чрез своите органи волно или неволно насърча негативните тенденции или най-малкото не предприема адекватни действия срещу тях, като явно толерира големите участници на пазара. Неотдавна ВАС чрез свое влязло в сила Решение №2916/07.03.2018 постанови, че колаборацията между ГДБОП и сдружение „Терапро“ /създадено именно от тези големи играчи/ уж за борба срещу пиратството е абсолютно незаконна. Т. е. държавата чрез своите компетентни органи си сътрудничи с организации, зад които прозираат корпоративни, а не обществени интереси. Оказа се, че „Терапро“ уж под прикритие на борба със сивия сектор е

подавало жалби до ГДБОП и НАП срещу конкуренти на големите оператори, които са го създали. В почти всички случаи проверките на компетентните органи /НАП, прокуратура и др./ са установили, че набедрените малки и средни кабелни оператори нямат абсолютно никакви нарушения. Ако така ще се води борба с пиратството, то по-добре изобщо да не я почваме.

Ние сме категорични, че ако някой налага нереалистично ниски цени на пазара на платената телевизия, респ. стеснени маржове, свити печалби и отложени инвестиции, това са големите разпространители. Тази тяхна практика се подхранва от собствениците на съдържанието, т. е. телевизионните организации, които създават програмите. Оказва се, че цените за лицензионните права на най-рейтинговите ТВ-програми на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД и „Нова Броудкастинг Груп“ АД не се обявяват публично и правата се отдават на големите разпространители срещу огромни отстъпки, с каквито малките и средните кабелни оператори не разполагат.

Т. е. освен от държавата, порочните практики на големите разпространители на платена телевизия се насърчават от доставчиците на съдържанието - телевизионните оператори.

Малките и средните кабелни оператори нямат друга възможност освен да се съобразяват с налаганите цени на ТВ-пакетите от големите разпространители „Булсатком“ ЕАД, БГК АД, „А1 България“ ЕАД и др., тъй като в противен случай ще губят клиенти, на база неконкурентни цени. Доста от тях вече фалираха през последните няколко години и тези факти са отразени в годишните доклади на КРС за състоянието на сектора.

Истината е обаче, че като тежест при реализирането на посочените горе негативни тенденции ролята на малките и средните кабелни оператори е незначителна. А твърдението на големите оператори за обратното е прехвърляне от болната глава на здравата.

Следователно, ключът за изхода от тази криза в сферата на авторските и сродните права при разпространяване на платена телевизия се държи от споменатите големи играчи „Булсатком“ ЕАД, БГК АД и „А1 България“ ЕАД, които държат над 80% от пазара, както и от държавата, която създава правилата за бизнес чрез приемането на съответни закони. Цените за платена телевизия трябва да се вдигнат, не защото са абсурдно ниски, а защото са абсолютно непазарни и деформирани надолу. Но това могат да го направят големите играчи и държавата, а не малките и средните кабелни оператори. Провежданата понастоящем стратегия за окрупняването на пазара чрез непазарно ниски цени, на които малките и средните кабелни оператори да не могат да издържат и да фалират, освобождавайки пазарни ниши за големите, е напълно сгрешена и неработеща. Тя потопява делия сектор, генерира нелоялна конкуренция и рефлектира в намаляващи финансови постъпления по ЗАПСП у правноносителите. Категорично няма да се съгласим на малките и средните кабелни оператори да се лепи етикет „сив сектор“, тъй като в подавяващото си мнозинство те са почтени

търговци и добри данъкоплатци, а проблемите в бранша очевидно се инспирират от големите разпространители на ТВ-пакети и от големите доставчици на съдържание, под благосклонния поглед на държавните органи, които просто не желаят да видят къде е истинският проблем. От казаното до тук следва да се включат такива законови промени, с които:

а) се задължават телевизионните организации публично да оповестяване поотделно цените на които продават правото за разпространение на всяка своя телевизионна програма, еднакви за всички, без отстъпки, накетиране или други условия;

б) се задължават телекомуникационните предприятия да формират самостоятелна част „авторски и средни права“ в цената и в документа, удостоверяващ съответно плащането на крайния потребител или абонат, както и да формират самостоятелна част за ползваната инфраструктура;

в) да не се изисква разрешение за разпространение и да не се изисква заплащане, когато радио или телевизионната организация се финансира от реклами;

г) да не се изисква разрешение и да не се изисква заплащане, когато Законът за радио и телевизия предвижда задължително разпространение на радио- и/или телевизионна програма или Съветът за електронни медии е взел решение за това;

д) да се уточни термина "препращане" като „едновременното, непроменено и несъкратено излъчване чрез кабел или безжична система на първоначално предаване от друга държава по жичен или безжичен път, включително чрез спътник, на телевизионни или радиопрограми, предназначени за приемането им от публиката“ с оглед съответствие с директива 93/83/ЕИО на Съвета относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторско право и сродните му права, приложими за спътниково излъчване и кабелно препращане;

е) да не се изисква разрешение и да не се изисква заплащане, когато преизлъчването по безжичен път или препращането по електронни съобщителни мрежи на програмата се извършва едновременно с първоначалното излъчване или със закъснение и радио- и телевизионната организация вече е разрешила или възложила разпространението на тази програма за същата територия чрез спътниково, наземно радио- и телевизионно разпръскване, през кабел или през интернет при свободен достъп за потребителите;

ж) така наречения „справедлив размер на изплащане на възнаграждения“ следва да е пропорционален на гледаемостта и рейтинга на всяка тв програма, измерен от независима оторизирана агенция.

з) Счита се за целесъобразно да има механизъм и орган, който да наблюдава (одитира) телевизионните програми за спазване на горепосочените мерки, като наказанията за нарушението следва да бъдат адекватни.

Счита се, че ако доставчиците на съдържание бъдат законово задължени публично да обявяват еднакви лицензионни цени без отстъпки, а не чрез

тайни отстъпки за големите разпространители да режат собствения клон, на който седят, то те няма да се оплакват от сив сектор, който сами генерират. Това е единственият начин за осветляване, защото посивяването се дължи на безотговорното късогледо поведение на големите играчи, а не на малките и средните кабелни оператори. Оправдаването с уж нелоялно поведение на малки фирми с по 2-3 хил. и дори по-малко абоната е абсурдно, когато подобен род смешен плач идва от дружества с милионни аудитории и абонати. Държавните органи следва да спрат толерантното на големите предприятия в сектора и в действителност да се възцари върховенство на закона, пред който всички да са равни, а не едни да са по-равни от други, защото по една или друга причина разполагат с по-голям пазарен дял, което пък да им дава самочувствие да се поставят над правилата за лоялни конкурентни отношения.

III. Според нас не отговаря на истината твърдението, че предлаганата улеснена процедура за връчване на актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления по ЗАПСЦ, се налага от наблюдаваната през последните години негативна тенденция на нарушителите, които са предимно юридически лица и еднолични търговци, да избягват административнонаказателната отговорност, като се укриват и преиятват връчването на издадените в хода на производствата документи. Проблемът е много по-сериозен. ЮЛ, които нарушават ЗАПСЦ, не членуват в браншови организации, където ще бъдат на светло. Често пъти подобен род оператори са абсолютно незаконни и наистина дори не поддържат действителен административен адрес. Т. е. проблемът е не във връчването на актове и наказателни постановления, а във факта, че тези „оператори“ са изцяло извън контрола на държавата, т. е. въобще в липсата на ефективен административен контрол над сивия сектор. Всъщност контролът се съсредоточава върху светлия сектор, а не върху сивия. Изрядните платформени оператори са подложени на перманентен контрол от КРС, СЕМ, МВР и МК, като биват санкционирани за най-дребни нарушения, а актовете и наказателните постановления безпроблемно им се връчват, защото работят на светло и офисите им са на главни улици от десетки години. В същото време оператори в сивия сектор, които дори не поддържат официален офис и нямат търговски адрес, а нелегалните им инкасатори обикалят абонатите, за да събират такси на ръка, изобщо не подлежат на контрол, като контролните органи дори не знаят за тяхното съществуване. Контролирани се оказват изрядните, а пиратите необезпокоявани развиват своя „бизнес“, оцелявайки физика и правноосителите по ЗАПСЦ. В този смисъл облекчаването на процедурата за връчване на актове и наказателни постановления по никакъв начин няма да се отрази на борбата срещу пиратството. Тя ще намали количеството и ще облекчи работа на служителите в контролните органи и **ЩЕ УВЕЛИЧИ КОНТРОЛНАТА ТЕЖЕСТ ВЪРХУ ИЗРЯДНИТЕ ОПЕРАТОРИ**, но не и върху сивия сектор. Администрацията често действа по линия на най-малкото съпротивление и

предпочита за пореден път да санкционира някой изряден оператор за дребно или дори несъществуващо нарушение, вместо да си губи времето в издирване на оператори-фантоми. Така сивият сектор ще продължи необезпокояван да съществува и облекчените процедури по връчване на актове и наказателни постановления изобщо няма да му повлияят.

Освен телекомуникационните оператори, заради които се прави промяната, засегнати от предложените изменения ще бъдат всички търговски обекти и туристически обекти, които подлежат на наблюдение и контрол по отношение на авторски и сродни права, т.е. реално промените ще се отразят негативно на цялата икономическа обстановка.

Чл. 98б¹ ал.3 и чл. 98в ал.2 от ЗИД на ЗАПСП не съдържа достатъчно гаранции за спазване на законните права и интереси на оператора, в т. число да участва в административното производство, да представя доказателства и да прави искания.

По кой начин не става ясно:

-кое длъжностно лице и-по какъв начин ще установява, че актът или наказателното постановление не могат да бъдат връчени по предвидения в закона ред;

-как ще се прави разлика дали операторът трайно отсъства от адреса или просто не е намерен там;

-по какъв начин ще се установява дали обратната разписка наистина е подписана от оправомощено от оператора лице;

-по какъв начин ще се определя имейл адрес, на който да се изпращат електронни съобщения, съдържащи акта или наказателното постановление и трябва ли получателят да е регистриран в Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление, респ. дали административният орган следва да има електронна платформа за обмен на документи, вкл. чрез квалифициран електронен подпис и какво се прави ако такава платформа липсва или все още не функционира;

-по какъв начин и кой ще установява дали невъзможността за връчване се дължи на поведението /действие или бездействие/ на оператора -кой и как ще документира горните факти;

-кой и как ще контролира дейността на това длъжностно лице;

-кой ще разпорежда качването на акта или на наказателното постановление на интернет-страницата на министерството;

-как ще се установява на коя точно дата са качени на интернет-страницата и кога изтичат законовите срокове за престояването им там.

Абсурд е на министъра или зам. министър да се вменяват задължения да следи за изтичането на процесуални срокове по влизане в сила на наказателното постановление, каквато е разпоредбата на изр. 2 в ал.2 на чл. 98в, както е абсурд с бланкетните текстове на чл. 98б1 ал.3 и чл. 98в ал.2 от ЗИД на ЗАПСП да се създава

една нова процедура на връчване на особено важни документи /подлежащи

на съдебен контрол/, която съдържа огромни неясноти и ПРЕДПОСТАВКИ ЗА АДМИНИСТРАТИВЕН ПРОИЗВОЛ. Самата администрация също няма интерес от подобни неясни процедури, които ще водят до падане на всичките ѝ наказателни постановления в съда. Според нас следва да се спазват новите процедури за връчване на съобщения, заложени в чл. 18а на АПК, съгласно който качването на съобщението на интернет-страницата на органа е крайна мярка, към която се пристъпва след изчерпване на всички предвидени способи за връчване.

Ето конкретни предложения по представения проект:

1. По отношение на предложението § 4, предлагаме в чл. 94с ал. 2 да не се променя.

Мотиви: Категорично не сме съгласни с предложената редакция на чл. 94с, ал. 2. Особено стращащ е изразът „до доказване на противното се приема..“. Видно от сайта на МК е, че ОКУП-те представляват определен и ограничен кръг чуждестранни дружества и имат сключени договори с тях. Според сайта на МК и публичния регистър на организацията за колективно управление на права по отношение на Музикаутор венчки договори са с автоматично подновяване, като не е посочена началната дата на договора. За ПРОФОН- договорите са в сила от 2004 г., 2005 г., като най- новите са им от 2010 г. е 2011 г., също с опция за автоматично подновяване. Само за сведения- сега сме 2019 г., т.е. визират се договори със срок на действие 15 години?. С други думи ОКУП-ите имат реално действателни договори за представителство, но никой не знае, включително и министерството дали те са действателни или не, дали има плащания по тях или не, но в същото време има събиране на суми за права от ползвателите. При регистрацията МК не упражнява никакъв контрол върху договорите за представителство с чуждестранни ОКУП-и, не прави запитване до тях дали наистина има договор или той е действателен. И тъй като става въпрос за пари - най-важният въпрос е отчисляват ли ОКУП-ите суми към тези чуждестранни дружества, колко и как, след като вече са събрали дължимите суми от българските ползвателите. Този важен въпрос остава неизяснен и поражда у нас размисли за недобросъвестни търговски практики. Именно за това съдът при един евентуален съдебен спор е органът, който трябва да вземе предвид всички обстоятелства и да провери дали има действателни договори за представителство, те реални ли са, има ли плащания по тях, след като има събиране на суми и т.н. Тъй като МК не върши тази работа по контрол на ОКУП-ите, то всеки ползвател има право да си търси правата в съда. Това е и грубо нарушение на конституционните текстове за право на защита на всяко физическо и юридическо лице от недобросъвестни търговски практики. Служебното налагане на права е недопустимо и нарушава правото на защита от административни актове, наложени от държавен орган. Задължително е ОКУП-ите да доказват пред някакъв властен орган, че притежават необходимите права, за да събират суми за тях. На голи думи вече никой не вярва.

Предложението за промени в чл. 94с, ал. 2 ЗАПСП, съдържащо се в § 4 от ЗИД на ЗАПСП се оттегля. Същото не е включено в проекта на ЗИД на ЗАПСП, внесен в Министерския съвет. Повод за това са получените в хода на общественото обсъждане на проекта на ЗИД на ЗАПСП становища, които индигират за проблеми и неочевидни рискове, свързани с посочения текст, и налагат извода, че въвеждането на предложените текстове би могло да доведе до промяна в условията за осъществяване на дейността по колективно управление на права, в т.ч. промяна на пазарните възможности пред ОКУП и независимите дружества за управление на права, както и пред самите правоносителите. Изменение в действащите разпоредби на закона, чието прилагане би могло да доведе до подобни последици, може да бъде предложен единствено след обстоен и всеотрашен анализ на възможните последици от прилагането му.

Гарантирането на обществения интерес изисква предлагането на подобна промяна да се предшества от задълбочено експертно обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правоносителите, представляващите ги организации и дружества, и ползвателите.

<p>2. По отношение предложение § 7. предлагаме чл. 95в, ал. 2 изречение второ да не се изменя.</p> <p>Мотив: считаме новопредложения текст за абсолютно противозаконен. По административен път се ограничава правото на защита при възникнал спор пред съдебната система, което е абсолютно неприемливо.</p>	<p>Предложението за промени в чл. 95в, ал. 2 ЗАПСП, съдържащо се в § 7 от ЗИД на ЗАПСП се оттегля. Същото не е включено в проекта на ЗИД на ЗАПСП, внесен в Министерския съвет. Повод за това са получените в хода на общественото обсъждане на проекта на ЗИД на ЗАПСП становища, които индиректно за проблеми и неоценени рискове, свързани с посочения текст, и налагат извода, че въвеждането на предложените текстове би могло да доведе до промяна в условията за осъществяване на дейността по колективно управление на права, в т.ч. промяна на пазарните възможности пред ОКУП и независимите дружества за управление на права, както и пред самите правноосигурители. Изменение в действащите разпоредби на закона, чието прилагане би могло да доведе до подобни последици, може да бъде предложен единствено след обстоен и всеоткровен анализ на възможните последици от прилагането му.</p> <p>Гарантирането на обществения интерес изисква предлагането на подобна промяна да се предшества от задълбочено експертно обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правноосигурители, представляващите ги организации и дружества, и ползвателите.</p>
<p>3. По отношение предложение § 8 предлагаме в чл. 98, ал. 2 новите т. 5 и 6 да изглеждат така</p> <p>„5. използват технически средства за дистанционен мониторинг върху телевизионните програми;</p> <p>6. резултатите от използваните технически средства могат да послужат за проверка по чл. 98, ал. 1.</p> <p>Мотив: С предложените от вносителя промени в ал. 2, т. 5 се вмъква понятието „автоматизирани средства“, което нищо конкретно не означава. Автоматизирано средство е настоящия калкулатор, компютърът, банкоматът, баннотобромяната машина и много други, но не и специализиран сет-топ-бокс с вградени специфични функции за наблюдение. Освен това технически средства за дистанционен мониторинг не са достатъчно надежден източник на достоверна информация за да може да служи за доказателство за административно нарушение на този етап, поради което е достатъчно то да служи като основание за същинска проверка за нарушения. Още, не е ясно кой ще плати за тези технически средства които, за да се използват за налагане на административно-наказателни постановления от</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Предложението се отклонява от логиката на промените, включени в проекта на ЗИД на ЗАПСП. Обсъжданите т. 5 и 6 следва да могат да се прилагат по отношение на венчки състави на нарушения, а не само към тези, свързани с телевизионни програми.</p>

<p>държавен орган би трябвало да бъдат тяхна собственост, т.е. Министерството на културата трябва да ги закупи и внедри. При внедряването не е ясно дали ще има абонати-доброволци в наблюдаваната мрежа и при какви условия или абонатите-доносници ще трябва да бъдат стимулирани от държавата със служебен абонамент за телевизия и интернет за сметка на данъкоплатците в частна полза - в полза на доставчиците на телевизионни програми.</p> <p>В предложената нова т. 6 се ситуира фигурата на специалист -технически помощник- какъв, откъде ще бъде взет, кой ще му плаща. В сегашната структура на МК няма ограничения какви специалисти да бъдат назначавани в рамките на утвърдения щат, поради което това предложение следва да отпадне.</p> <p>4. По отношение предложение § 10 - да не се променя чл. 98б.</p> <p>Мотиви: предложената промяна е безсмислена. Точно преповтарят сега действащия текст, с дописани излишни словосъчетания.'</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Промените в чл. 98б, включени в проекта на ЗИД на ЗАПСП, прецизират текста на разпоредбата.</p>
<p>5. По отношение предложение § 11 - да не се създава нов чл. 98б¹.</p> <p>Мотиви: Предложението е неприемливо, т.к. е нарушено право на защита в административно- наказателно производство.</p> <p>6. По отношение предложение § 12 - да не се създава нова алинея в чл. 98в.</p> <p>Мотиви: Предложението е неприемливо, т.к. е нарушено право на защита в административно- наказателно производство.</p> <p>7. По отношение предложение § 14 допълнителните разпоредби в § 2 се създава т. 21, която да изглежда така: „21. „технически средства за дистанционен мониторинг върху телевизионните програми" са уреди и/или компютърни програми, които разпознават използването на закриляни от закона обекти, в присъствие или отсъствие на контролен орган, и в присъствие или отсъствие на проверяваното лице и се одобряват със заповед на министъра на културата." Мотиви: Във връзка с т.3 от наше становище по отношение предложение § 8 на вносителя считаме, че нашето предложение е по-точно и отговаря на съвременните разбирания за управление. Думата „автоматизирани" вече не е модерна, защото е неточна по отношение какво се автоматизира - действие или процес, във времето или пространството, по отношение на човек или организирана материя, носи информация или управлява процеси. Думата „контрол" също е многозначна. Тук предполагаме се разбира наблюдение,- мониторинг, но точно тя означава управление с намеса в процеса.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Промените в чл. 98б¹ и чл. 98в целят да повишат ефективността на административнонаказателната дейност по ЗАПСП, която е в пряка зависимост от възможността за връчване на нарушителите на съставените в хода на производството документи – актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления. Правото на защита на лицата, чието отговорност бива ангажирана, е гарантирано чрез предвиденото оповестяване на актовете и наказателните постановления на интернет страницата и на таблото за обявления на МК, и възможностите за получаване и подаване на жалба.</p>
<p>8. Предвид факта, че Министерството на културата се явява вносител на предложения за изменение и допълнение на ЗАПСП на етап обществено обсъждане на направени предложения то предлагаме МК да включи за разглеждане и обсъждане следните наши предложения, които да бъдат включени в бъдещия ЗИД на ЗАПСП, а именно: А/ Текстовете по част „Разрешено предаване по електронна съобщителна</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложенията в тази част от становището се (т. 8) се отнасят до текстове в действащия ЗАПСП, а не до такива от обсъждания проект на ЗИД на ЗАПСП. Проектът на закон не включва предложение за промени в чл. 21 и чл. 91 от ЗАПСП..</p>

мрежа", чл. 21.
Предложение 8.1.
В чл. 21, ал. 1 след думата „разрешението“ да се вмъкне „за една организация“ и да отпадне текста „от същата организация“ в същото изречение.

Чл. 21, ал. 1 ще изглежда така:

21. (1) Разрешението за една организация за излъчване на произведението по безжичен път включва и разрешение за предаването му по всяка друга електронна съобщителна мрежа и за предоставянето на електронен достъп до него по реда на чл. 18, ал. 2, т. 10 от същата организация без заплащане на отделно възнаграждение, при условие че предаването се извършва едновременно с излъчването, изцяло и в непроменен вид и не излиза извън територията, за която е отстъпено правото на излъчване. Не се дължи отделно възнаграждение в случаите, когато в рамките на полученото разрешение по предходното изречение първоначално предаване, съответно електронният достъп до произведението се осъществява от друга организация и това е единственият начин, по който то достига до крайния потребител.

Мотиви: Старата редакция обръква смисъла на изречението. Всяка радио или телевизионна организация използва произведението за излъчване по безжичен път или за предаване по електронна съобщителна мрежа, респективно и за предоставянето на електронен достъп до него по реда на чл. 18, ал. 2, т. 10 (т.е. чрез системи за условен достъп) или и за трите начина за използване едновременно. С новата редакция става ясно, че организацията, получила разрешение за използване на произведение, може да го използва и за излъчване по безжичен път и за предаване по електронни съобщителни мрежи, макар, че излъчването по безжичен път също се дефинира в ЗЕС като елемент на електронно съобщителна мрежа.

Предложение 8.2.

В чл. 21 да отпадне ал. 2.

Мотиви: На практика няма други случаи извън тези, описани в ал. 1. Всяка радио или телевизионна организация използва произведението за излъчване по безжичен път или за предаване по кабелни мрежи, като и двете влизат в легалното определение за електронна съобщителна мрежа, дадено в ЗЕС.

Предложение 8.3.

В чл. 21 да отпадне ал. 3 и ал. 4

Мотиви: Тези текстове визират случаите, когато автора е предоставил свое произведение на прадучент на звукозапис или на филм, или на друго аудио-визуално произведение срещу възнаграждение за определен начин за използване, включително за излъчване по безжичен път или за предаване по кабелни мрежи. Следователно той е получил или следва да получи своето възнаграждение чрез продуцента си и не би следвало да се предвижда

двойно възнаграждение чрез организации за колективно управление на съответната категория авторски права.

Предложение 8.4.

В чл. 21, ал.5 се направят следните изменения:

- цифрите 2,3 и 4 си заменят с 1;

-след думата "разрешаване" да отпадне думата "преподаване" и да се замени с израза "излъчването по безжичен път и за предаване по електронни съобщителни мрежи";

-изразът „преподавателите предприятия" се заменя с израза „предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги".

Мотиви: Тези изменения съответстват на наравените по-горе предложения и на терминологията, определена в ЗЕС.

Б/ Текстове по чл. 91

Предложение 8.5.

В чл. 91 ал. 1 след „разрешава" се вмъква израза „поотделно за всяка програма".

Мотиви: с това допълнение се избягва порочната практика на пакетиране на програмите, като се разрешава всяка програма поотделно. Чл. 1, ал. 1 ще изглежда така:

(1) Радио- и телевизионната организация, която е осъществила първоначалното излъчване или предаване на собствена програма, има изключително право да разрешава поотделно за всяка програма срещу заплащане:

Предложение 8.6.

В чл. 91 ал. 1 т. 1 се поставя запетая и се добавя текста: „едновременно с първоначалното излъчване или със закъснение, освен когато радио- и телевизионната организация вече е разрешила или възложила разпространението на тази програма за същата територия чрез спътниково, наземно радио- и телевизионно разпръскване, през кабел или през интернет при свободен достъп за потребителите. В този случай разрешението се счита за дадено безвъзмездно."

Точка 1. Ще изглежда така:

„ 1. преизлъчването по безжичен път или преподаването по електронни съобщителни мрежи на програмата, едновременно с първоначалното излъчване или със закъснение, освен когато радио- и телевизионната организация вече е разрешила или възложила разпространението на тази програма за същата територия чрез спътниково, наземно радио- и телевизионно разпръскване, през кабел или през интернет при свободен достъп за потребителите. В този случай разрешението се счита за дадено безвъзмездно."

Мотиви: С тази редакция се цели спазване принципа на технологична

неутралност, залегнал в директива 202/21/ЕО на ЕС относно обща регулаторна рамка за електронно съобщителни мрежи и услуги. Въвежда се принципът, да не се изисква разрешение за разпространение на произведения, радио или телевизионни програми, за които правонаносителят е осигурил свободен достъп за потребителите.

Предложение 8.7.

Към чл. 91, ал. 1 се създава нова точка 5

„5. /нова/ Разрешението се счита за дадено и не се изисква заплащане, когато радио или телевизионната организация се финансира от реклами.“

Мотиви: В ЗРТ доставчиците електронни медийни услуги, се разделят на обществени и търговски. Обществените радио- и телевизионните организации изпълняват обществена функция и се финансира до голяма степен с публични средства. На практика почти всички медийни организации търсят финансиране по всички възможни канали - освен реклами и заплащане срещу разрешаване разпространението им. Това води до изкривяване на пазара на медийни услуги, като се натовазва потребителя на медийни услуги с нетърсена и често пъти нежелана информация, наречена реклама. Необходимо е да се резграничат радио и телевизионната организация, които се финансира от реклами от тези организации, финансирани по друг начин.

Предложение 8.8.

Към чл. 91 се създава нова ал. 6

„(6) /нова/ Радио- или телевизионните организации са длъжни публично на сайта си да оповестят цените, на които продават съдържание за всяка програма, еднакви за всички, без отстъпки, пакетирание или други условия.“

Мотиви: Телевизионните организации договорят използването на тяхното съдържание индивидуално, с всяко предприятие, притежаващо електронно съобщителна мрежа и едностранно определят цени на телевизионната си програма. Тези цени обикновено са различни за всички, въпреки, че всеки потребител има равни права на информация. Нарушава се принципа на равнопоставеност в конкурентната среда, тъй като едни предприятия получават по-ниски цени, други по-високи, което пренесено върху крайният абонат означава различна цена за един и същи продукт. Еднаквата (плюска) цена за „разрешаване срещу заплащане на прекъсването по безжичен път или предаването по електронни съобщителни мрежи“ на програмата, съгласно изискванията на чл.91, ал. 1 от ЗАПСП ще позволи всички предприятия да бъдат равнопоставени на пазара и да няма неволяна конкуренция.

<p>Сдружение „Дифрова република“</p>	<p>В/ Текстовете, с които се отстранят терминологичните неточности и противоречия между отделни текстове на ЗАПСП, ЗРТ, ЗЕС и ЗУТ.</p> <p>Предложение 8.9.</p> <p>В § 2 на Допълнителните разпоредби на ЗАПСП се създава нова т. 5б със следния текст:</p> <p>„т. 5б /нова/ "преподаване" означава едновременното, непроменено и нескратено излъчване чрез кабел или безжична система на първоначално предаване от друга държава по жичен или безжичен път, включително чрез спътник, на телевизионни или радиопрограми, предназначени за приемането им от публиката."</p> <p>Мотиви: С направеното предложение ще се прекратят недоразуменията и споровете, често решавани в съдебните зали, свързани с определението на понятието „преподаване“. Това определение съответства на директива 93/83/ЕИО на Съвета относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторско право и сродните му права, приложими за спътниково излъчване и кабелно преподаване.</p>		
	<p>I. По отношение на новата редакция на чл. 94б¹, ал. 4 т. б):</p> <p>Считаме, че изискването търговските дружества - субекти на колективното управление на права, да се сдобиват с "всячки" авторски права и сродни права върху произведенията, обект на закрила, посочени в договорите, като условие за регистрация от Министъра на културата, е необосновано и не съответства на уредбата на упълномощаването на субекти на колективното управление на права, разписана както в Директива 2014/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г., така и в самия ЗАПСП.</p> <p>На първо място едно произведение може да бъде обект на авторски и сродни права за повече от един правоносител и в този смисъл субектът на колективно управление на права не би следвало да има задължение да влиза в договорни правоотношения с всички тях и да управлява правата на всички тях. На второ място, чл. 94а¹ изрично урежда възможността правоносителите да отстъпят на субект на колективно управление на права само определен вид/категория права, като тази разпоредба се отнася за всички субекти на колективно управление на права, в това число търговските дружества.</p> <p>II. По отношение на новите чл. 98б¹ и алинея 2 на чл. 98в ЗАПСП</p> <p>Част от предложените промени въвеждат възможността Министърство на културата, в случай, че не е успяло да връчи акт за установяване на административно нарушение или наказателно постановление, да публикува на сайта си информация за посочените актове, с което те да се считат за връчени.</p> <p>Разбираемо е желанието на Министерството да подобри процедурата за</p>	<p>Приема се по принцип.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Правото на защита на лицето, чиято отговорност бива ангажирана, е гарантирано чрез предвиденото (в чл. 98б¹, ал. 3 и чл. 98в, ал. 2) оповестяване на актовете и наказателните постановления на интернет страницата и на таблото за обявяване на МК, както и чрез възможностите за получаване и подаване на жалба. Предложените промени не се прилагат</p>

<p>срямо физически лица, а засягат единствено юридическите лица и едноличните търговци, на които по закон са вменени задължения да посочват адрес на управление, законни представители и други контакти в нормативно установени регистри, и да водят делата си по търговски начин, което означава и по-голяма отговорност от тази на гражданите.</p> <p>В хода на междуправителното съгласуване на проекта, към комплекта документи е приложена Справка за съответствие с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, изготвена от Министерството на правосъдието.</p>	
<p>върчване на АУАН и наказателни постановления с оглед съществуващия проблем със системно укриване на някои субекти на административно-наказателно преследване.</p> <p>Въпреки това намираме начинът, по който е формулиран опитът за решение на проблема, за неподходящ.</p> <p>Моля да имате предвид, че прилагането на предложената процедура за върчване, особено по отношение на наказателни постановления, рискува да е в нарушение на правото на защита и достъп до съд на субектите на административно-наказателно преследване съгласно чл. 56 и чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България, чл. 6, ал. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.</p> <p>Конституционният съд многократно е имал възможност да подчертае, че законодателят може да установи изключение от реда за обжалване на административните актове само тогава, когато това изключване не накърнява конституционно признати основни права и свободи на гражданите или когато друга по-висша, но изрично конституционно прогласена ценност, трябва да бъде приоритетно защитена. Незасягането на основни конституционно признати права и свободи на гражданите е подчертано като критерий за изключението по чл. 120, ал. 2 от Конституцията и в решенията на Конституционния съд.</p> <p>Съгласно практиката на Върховния административен съд, ограничаването на достъпа на гражданите и юридическите лица до съдебна защита фактически ограничава и контрола за законност върху актовете и дейността на административните органи, който съдебната власт съгласно чл. 120, ал. 1 от Конституцията е длъжна да осъществява, след като бъде сезирана. Основната функция на правораздаването да защита гражданите и юридическите лица при нарушаване на правата им може да бъде реализирана единствено чрез гарантиране на действителен достъп до правосъдие.</p> <p>С оглед гореизложеното, на първо място считаме, че в интерес на правната сигурност, уредбата на отделно производство по върчване на актове и наказателни постановления не трябва да бъде въведена със специален закон, а подобряване на процедурата по върчване, в това число чрез електронно върчване, следва да бъде уредено в общия процесуален закон - в настоящия случай - Закона за административните нарушения и наказания.</p> <p>На следващо място, считаме, че в случай, че след оценка на въздействието се приеме за подходящо да се въведе презумпция, че върчването е направено с обявяване на съответния акт на таблото за обявления и на интернет страницата на съответния орган, то това трябва да стане след надлежно документирано изчерпване на всички други средства за върчване и изтичане на определен срок след публикуването на съответния акт.</p> <p>На последно място, основната част от уредените в българското законодателство случаи на подобен тип презумпция за върчване касат</p>	

	<p>актове за установяване на административно нарушение, но не и наказателни постановления.</p> <p>Единственият пример в действащото законодателство за подобна разпоредба, касаеща влизане в сила на наказателно постановление без никакво връчване, се съдържа в цитирания в частичната предварителна оценката за въздействие по настоящия проектозакон Закон за чистотата на атмосферния въздух, където в определени хипотези наказателни постановления влизат в сила без връчване и дори без публикуване. Счита се, че последното е пример за особено лошо законотворчество и не следва да бъде пример за подражание при изменението на ЗАПСЦ.</p> <p>Подобни неудачни решения могат да доведат до дела пред международни съдилища и до директно прилагане на международноправни норми на мястото на вътрешните, които им противоречат, от българските съдилища.</p>		
<p>Българска асоциация на кабелните оператори (БАККО)</p>	<p>БАККО подкрепя по принцип представения проектозакон за изменение и допълнение на Закон за авторското право и сродните му права и постигането на посочените в мотивите към него цели за намаляване на нерегламентираното разпространение на радио и телевизионни програми и неоплатената конкуренция в сектора. Принципно подкрепяме предложението за въвеждането на възможност за използване на съвременни технологични решения за осъществяване на дистанционен мониторинг върху телевизионните програми, разпространявани от кабелни, сателитни и други платформени оператори, както и установяването на улеснена процедура по връчване на актовете за установяване на административни нарушения и на наказателните постановления по ЗАПСЦ.</p> <p>От друга страна, следва да посочим, че постигането на прозрачност и намаляване на нерегламентираното разпространение на радио и телевизионни програми на пазара на разпространение на съдържание може да се осъществи само и единствено при условията на равнопоставеност и прозрачност в отношенията и реципрочност в правата и задълженията на двете основни групи участници в него – радио и телевизионните оператори, от една страна и кабелните, сателитните и другите платформени оператори, от друга страна.</p> <p>От БАККО нееднократно сме заявявали, че за да има успех поставената със законопроекта цел е необходимо заедно с мерките, насочени срещу нерегламентираното разпространение на телевизионни програми, да се предприемат и законодателни мерки, гарантиращи прозрачността и публичността на начина, по който телевизионните оператори формират размерите на възнаграждението за предоставянето от тях на кабелните, сателитните и другите платформени оператори право да разпространяват съответните програми. Посоченото може да бъде постигнато чрез въвеждането на законово задължение за телевизионните оператори да</p>	<p>Становището подкрепя по принцип проекта на закон.</p>	

	<p>правят публично достъпни своите цени/тарифи за разпространение на програмите, върху които имат права. Подобна промяна в посока на прозрачност вече беше избвършена със Закона за задължително депозиране на печатни произведения, с който медиите, включително електронните, бяха задължени да публикуват информация за източниците си на финансиране.</p> <p>За да има равнопоставеност в отношенията между телевизионните оператори и кабелните, сателитните и другите платформени оператори, условията, при които се разпространяват съответните телевизионни програми, следва да са свободно договорени между страните, отчитайки интересите на всяка една от тях. Поради по-силната си позиция при договарянето на условията, при които дадена телевизионна програма да се разпространява, телевизионните оператори едностранно, без обективно икономическо основание, вменават на кабелните, сателитните и другите платформени оператори допълнителни, условия, като задължение за включване на съответните разпространявани телевизионни програми в определени пакети на разпространителя, конкретното им позициониране в потребителския справочник на предлаганите програми, задължителното разпространяване на други програми, към които кабелните, сателитните и другите платформени оператори не проявяват икономически интерес, задължение за търговско и ценово гарантиране на минимален брой абонати и други. Постигането на равнопоставеност в отношенията между телевизионните оператори и кабелните, сателитните и другите платформени оператори е в основната за намаляване на нерегламентираното разпространение на телевизионни програми и без него, всякакви други мерки не биха били достатъчни за разрешаване на проблема. Считаме за необходимо в проекта на закона да се предвидят и мерки и механизми, които да гарантират равнопоставеността в отношенията между участниците на пазара на разпространение на телевизионни програми.</p> <p>Заявяваме готовността си за участие в работни и експертни групи по обсъждане на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закон за авторското право и сродните му права, както и да предложим конкретни мерки, за решаване на посочените по-горе въпроси.</p>	
<p>Сдружение „Музикаутор“</p>	<p>На първо място подкрепяме съображенията, изложени в мотивите на проекта за подобряване на процедурите и условията за ангажиране на отговорност на субектите, използващи неразрешено съдържание без надлежно отстъпени права, както и подобряването на административно - наказателната процедура в тази насока.</p> <p>Същевременно, с настоящото предлагаме изменения на някои от предложените текстове, с цел подобряването им :</p> <p>1. По отношение на чл. 94б¹, ал.4, т.б предлагаме думата „прехвърлят“ да се замени с по-точната „отстъпват“, доколкото същинското прехвърляне</p>	<p>Приема се по принцип.</p>

<p>на права имплицитно предполага тяхното отчуждаване, а то е негипично за системата на континенталното право, включително и за българската правна уредба. Наред с това, смятаме, че използваният израз „всячки авторски и сродни права върху произведенията или други обекти на закрила, посочени в договорите“ е неточен. Напълно е възможно съответните носители, сключили договор с търговско дружество - заявител да притежават определен вид права, а не „всячки“, както е по'съ,,тейр"(предложението. Затова предлагаме текстът да стане:</p> <p>„ 6. заверени копия от два или повече договора с носители на права - за заявител сдружение с нестопанска цел или заверени копия от два или повече договора, с които носители на права отстъпват на заявител - търговско дружество авторските и/или сродните права върху произведения или други обекти на закрила, на които са титуляри“.</p> <p>2. В чл.94с, ал.1 думата „им“ следва да бъде заменена с думата „й“.</p>	<p>Предложението е по т. 1 на отгегления § 4 от проекта на ЗИД на ЗАПСП. Съображенията са аналогични на изложените по-долу.</p> <p>Предложението за промени в чл. 95в, ал. 2 ЗАПСП, съдържащо се в § 7 от ЗИД на ЗАПСП се отгегля. Същото не е включено в проекта на ЗИД на ЗАПСП, внесен в Министерския съвет. Повод за това са получените в хода на общественото обсъждане на проекта на ЗИД на ЗАПСП становища, които индикират за проблеми и неоченени рискове, свързани с посочения текст, и налагат извода, че въвеждането на предложените текстове би могло да доведе до промяна в условията за осъществяване на дейността по колективно управление на права, в т.ч. промяна на пазарните възможности пред ОКУП и независимите дружества за управление на права, както и пред самите правноносителите. Изменение в действащите разпоредби на закона, чието прилагане би могло да доведе до подобни последици, може да бъде предложен единствено след обстоен и всестранен анализ на възможните последици от прилагането му.</p> <p>Гарантирането на обществения интерес изисква предлагането на подобна промяна да се предшества от задълбочено експертно обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правноносителите, представляващите ги организации и дружества, и ползвателите.</p>
<p>3. В чл. 95в, ал. 2, изречение второ следва да е ясно, че предложените изменения се отнасят до първата регистрирана организация за колективно управление на права. Предложеният текст предвижда, че организацията за колективно управление на права не следва да установява представителната си власт по отношение на местните и чуждестранните носители на права и видовете права произведения и други обекти на закрила, за които има регистрация.</p> <p>Въпреки че предложението цели да прецизира разпоредбите относно колективното управление и ограничаване на случаите, в които нарушителите на ЗАПСП злоупотребяват с процесуални възможности смятаме, че трябва да бъде уточнено коя организация за колективно управление на права не следва да доказва представителната си власт. Според нас това трябва да бъде първата регистрирана такава, тъй като ако този текст се отнася до всички регистрирани ОКУП за една и съща категория права или видове права, то това ли довело до хаос на пазара. Ето защо предлагаме текстът на чл.95в, ал.2, изр.2 да стане така:</p> <p>„В случаите по предходното изречение, първата регистрирана организация за колективно управление на права не следва да установява представителната си власт по отношение на местните и чуждестранните носители на права и видовете права произведения и други обекти на закрила, за които има регистрация“.</p> <p>4. Предложените изменения и изложеното по-горе поставят друг съществен въпрос касаещ колективното управление на права като цяло, а именно - представителната роля на организацията за колективно управление на права не само в рамките на различни производства, но и в преговорния процес с ползвателите и при защита на поверените им права извън съдебните производства. В тази връзка смятаме, че промяната в тази насока следва да</p>	<p>Предложението е по т. 1 на отгегления § 4 от проекта на ЗИД на ЗАПСП. Съображенията са аналогични на изложените по-долу.</p> <p>Предложението за промени в чл. 95в, ал. 2 ЗАПСП, съдържащо се в § 7 от ЗИД на ЗАПСП се отгегля. Същото не е включено в проекта на ЗИД на ЗАПСП, внесен в Министерския съвет. Повод за това са получените в хода на общественото обсъждане на проекта на ЗИД на ЗАПСП становища, които индикират за проблеми и неоченени рискове, свързани с посочения текст, и налагат извода, че въвеждането на предложените текстове би могло да доведе до промяна в условията за осъществяване на дейността по колективно управление на права, в т.ч. промяна на пазарните възможности пред ОКУП и независимите дружества за управление на права, както и пред самите правноносителите. Изменение в действащите разпоредби на закона, чието прилагане би могло да доведе до подобни последици, може да бъде предложен единствено след обстоен и всестранен анализ на възможните последици от прилагането му.</p> <p>Гарантирането на обществения интерес изисква предлагането на подобна промяна да се предшества от задълбочено експертно обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правноносителите, представляващите ги организации и дружества, и ползвателите.</p>

бъде по-задълбочена, като генерално се подобри правната рамка относно представителната власт на организациите за колективно управление на права и се създаде възможност за нейното разширяване относно всички правоносители от съответната категория права, видове права, видове произведения или други обекти на закрила, независимо дали съответните правоносители се представляват от нея или не по силата на договори за членство или по силата на договори за двустранно представителство. Подобна правна техника не е непозната на европейските авторско-правни законодателства, тъй като с нея се постигат поне две цели:

- осигурява се правна сигурност в преговорния процес и при отстъпването на права за ползвателите;
- осигурява се правна сигурност при осъществяването на различни видове проверки и административни производства, като ще отпадне необходимостта, в хода на тяхното провеждане да се издирва и установява кой представлява на българска територия отделните правоносители. Както е известно, последното се явява съществен проблем в хода на административно - наказателните процедури и позволява на нарушителите да избягват реализирането на тяхната отговорност, злоупотребяйки с процесуални права. Ето защо предлагаме да бъдат направени промени в чл. 94р¹, ап. 5 като се добави ново изречение в насока да се счита, че по отношение на видовете ползване, които са изброени в същата алинея и за които колективното управление на права е на практика единственият възможен начин за отстъпването им, първата вече регистрирана на права организация представлява всички местни и чуждестранни носители на права за категориите права, видове права, произведения или други обекти на закрила, каквито организацията управлява съгласно регистрацията си, освен правата на носителите на права, които изрично и писмено са изразили пред нея несъгласие с това;

- по-широката представителна власт при предприемане на процесуални действия ще съответства на същата по обем представителна власт и при лицензиране на правата и предприемане на извънсъдебни действия, което осигурява пълнота и завършеност на правната рамка.

Така текстът на чл. 94р¹, ал. 5 става както следва:

„(5) В случаите, които се отнасят до управление на права за публично изпълнение на живо или чрез запис, за излъчване по безжичен път, за предаване или препредаване по кабел или за предлагане по кабел на достъп на неограничен брой лица до произведения или до други обекти на закрила, или до части от тях по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен по време и по място, индивидуално избрани от всеки от тях, или само на някое от тези права, сключването на договор с първата регистрирана организация, която управлява тези права, и заплащането на уговореното по този договор възнаграждение освобождават от отговорност ползвателя както по отношение на членовете на тази организация, така и по отношение на всички останали носители на права за същите категории права, видове

Предложението е пряко свързано с отгледените изменения в чл. 94с, ал. 2 и 95в, ал. 2 и по същите съображения не може да бъде прието на този етап. Както беше посочено по-горе, налице са индикации за проблеми и неопределени рискове, свързани с разпоредбите, които водят до извода, че въвеждането на предложените текстове би могло да доведе до промяна в условията за осъществяване на дейността по колективно управление на права, в т.ч. промяна на пазарните възможности пред ОКУП и независимите дружества за управление на права, както и пред самите правоносители. Изменение в действащите разпоредби на закона, чието прилагане би могло да доведе до подобни последици, може да бъде предложено единствено след обстоен и всеобхватен анализ на възможните последици от

<p>Асоциация на българските радио- и телевизионни оператори - АБРО</p>	<p>права, произведения и други обекти на закрила, освен по отношение на тези носители на права, които изрично и писмено са изразили пред тази организация несъгласие с това. Такова несъгласие има действие от началото на календарната година, следваща годината, през която е направено. По отношение на видовете ползване, посочени в изр. 1 се приема, че първата вече регистрирана по чл.94в, организация представлява всички местни и чуждестранни носители на права за категоричните права, видове права, произведения или други обекти на закрила, каквито организацията управлява съгласно регистрацията си, освен правата на носителите на права, които изрично и писмено са изразили пред нея несъгласие с това."</p> <p>Надяваме се направените предложения да бъдат взети предвид с оглед подобряване на правната рамка на управлението на права и създаването на по-добра среда за тяхната защита.</p> <p>Смятаме, също така и че за пореден път се пропусква възможността за надлежна ревизия на системата на компенсационните плащания - позиция, която трудно може да бъде споделена, особено като се има предвид факта, че от липсата на такава функционираща система държавата също търпи загуби предвид обстоятелството, че 1/3 от събираните суми биха постъпвали в Национален Фонд „Култура" и вероятно биха спомогнали за създаването на български културни продукти. В тази връзка, използваме възможността да Ви уведомим, че въпросът за липсата на адекватна правна рамка относно компенсационните плащания е отнесен до знанието на компетентния еврокомисар.</p>	<p>прилагането му.</p> <p>Гарантирането на обществения интерес изисква предлагането на подобна промяна да се предшества от задълбочено експертно обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правноносителите, представляващите ги организации и дружества, и ползвателите.</p>
<p>Асоциация на българските радио- и телевизионни оператори - АБРО</p>	<p>Асоциацията на българските радио- и телевизионни оператори - АБРО приветства предложените в законопроекта промени на ЗАПСЦ, целящи въвеждането на възможност за използване на съвременни технологични решения за дистанционен мониторинг върху телевизионните програми, разпространявани от кабелни, сателитни и други платформени оператори. Счита се, че предвидените мерки за използване на т.нар. „автоматизирани средства за контрол" са важна стъпка по пътя към справянето с незаконнообразното разпространение (пиратството) на радио- и телевизионни програми, което, както неведнъж сме посочвали, оцелява цялата авторскоправна индустрия. Към настоящия момент пиратството на телевизионно съдържание отнема възможността на радио- и телевизионните организации и на всички други носители на авторски и еродни права, чиито обекти са включени в радио- и телевизионните програми, да получат справедливо възнаграждение за използването на техните интелектуални продукти. От друга страна, платформените оператори, които осъществяват своята дейност законосъобразно, са оцетени от нелегалната конкуренция, осъществявана от предприятията, които разпространяват програми, без да заплащат дължимите възнаграждения за използваните обекти на авторски и еродни права. С оглед на горното изразяваме подкрепата си за въвеждането съвременните технологични решения за дистанционен мониторинг върху телевизионните програми, предвидени в ЗИД на ЗАПСЦ.</p>	

<p>Бихме искали да изразим и подкрепата си за предвидените в законопроекта изменения, свързани с връчването на актовете за установяване на административни нарушения и наказателните постановления за извършени нарушения на ЗАПСП (чл. 98, 98а, 98б¹ и 98в от ЗИД на ЗАПСП). Модернизирването на процедурите по връчване е необходимо с оглед възможността за реализиране на административно-наказателната отговорност на лицата, нарушаващи разпоредбите на ЗАПСП. Действащите към момента правила в редица случаи водят до затруднения при връчването на актовете за установяване на административни нарушения и наказателните постановления, а оттам и до пречки за цялостното реализиране на административно-наказателната отговорност, което остава чувство за безнаказаност у нарушителите и предизвиква нарастване на броя на нарушенията.</p>	<p>Извън горното бихме искали да изразим несъгласието си с предложената промяна на чл. 94ш, ал. 1 от ЗАПСП, с която се предвижда отпадане на необходимостта от съгласуване с организациите за колективно управление на права и представителните организации на ползвателите на лицата, включени в специалния списък на медиаторите, воден от министерство на културата.</p> <p>Действащият текст на чл. 94ш, ал. 1 беше приет със ЗИД на ЗАПСП, обнародван в Държавен вестник бр. 28 от 2018 г., след провеждането на изключително широко, продължително обществено обсъждане. Текстът цели най-добре да защити интереса на двете страни, участващи в процедурата по утвърждаване на тарифа за вознаграждения, дължими за използване на обекти на авторски и/или сродни на тях права (организациите за колективно управление на права и представителните организации на ползвателите Съгласуването на списъка с медиаторите от една страна гарантър компетентното разглеждане на спора по една строго специфична матери: каквато предствлява определянето на вознаграждения за използване обекти н авторско право и сродни на авторското право права. От друга страк съгласуването повишава доверието на страните в процедурата, доколкото всички лица, включени в списъка на медиаторите следва изначално да бъдат одобрени от двете страни по евентуалния спор, подлежащ на медиация. В този смисъл, изразяването на несъгласие за включването в списъка на медиаторю на определени лица поради обективни и ясно посочени причини, не следва да с разглежда като „бламиране“ на съставянето на списъка, а като основателно необходимо и законосъобразно защитаване на интересите на страните процедура, свързана с утвърждаването на тарифите на организациите за колективно управление на права.</p> <p>С оглед на горното, изразяваме несъгласието си за приемане ь предложените изменения на чл. 94ш, ал. 1 от ЗАСП, тъй като те биха довели до</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Практиката по прилагането на текста до момента показва, че съществуващото изискване за съгласуване на списъка с медиатори и свързаната с него възможност за отказ от такова, предоставят възможност да се бламира съставянето на актуален списък или включването на нови медиатори в него, което от своя страна би могло да затрудни министъра на културата да назначи комисията, предвидена в рамките на процедурата по утвърждаване на тарифите на организациите за колективно управление, съгласно чл. 94р от ЗАПСП.</p>	
---	--	----------------------	--	--

„Акорд Мюзик нет“ ЕООД	компрометиране на специалната процедура по медиация, предвидена ЗАПСП.		
<p>Представяме Ви нашите възражения по предложените промени от Министерството на културата в ЗАПСП по отношение на колективното управление на Авторски и Сродни права при публично изпълнение на музикални произведения, както следва:</p> <p>Предложен текст:</p> <p><i>"§ 1. В чл. 94б¹ ал. 4 т.б се изменя така:</i></p> <p><i>б. заверени потпи от два или повече договора с носители на права - за заверен сдружение с нестопанска цел или заверени копия от два или повече договора, с които носителите на права прехвърлят на заявител - търговско дружество, всички авторски и сродни права върху произведенията и другите обекти на закрила, посочени в договорите</i></p> <p>Възражение:</p> <p>Носителите на права - физически или юридически лица не прехвърлят правата, които притежават - прехвърля се Правото за Колективно Управление на тези права при Публично изпълнение.</p> <p>Законът за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/ не допуска прехвърляне на Авторски и Сродни Права.</p> <p>В предлагания нов текст се изисква Правноносителите да прехвърлят на Заявителя - търговско дружество своите Авторски и Сродни Права. В случай , че това не е факт, на Заявителя ще бъде отказана регистрация, каквато е и целта на този текст.</p> <p>Правоимагия / автор, изпълнител и т.н./ не прехвърля права нито на ОКУП, нито на НУП - Той възлага с Договор - Поръчка Колективното управление на негови права, като същевременно го упълномощава за това.</p> <p>Нито Организацията за Колективно Управление на Права /ОКУП/ нито Независимите Дружества за Управление на П'зава /НУП/ са ползватели по смисъла на ЗАПСП. Ако се приеме предлаганата промяна, то тя следва да важи както за НУП, така и за договорите за представителност на ОКУП, което ще бъде световен прецедент.</p> <p>Важно е да се подчертае, че Търговското Дружество - Заявител не е придобило правата от правоимащите автори, продуценти и изпълнители, а само е упълномощено да управлява Колективно тези права при условията на Публично изпълнение за територията на страната. Търговското дружество, реципрочно ОКУП не стават носители на права по договор с Правоносителя, а само управляват тези права за срока и при условията на конкретен договор.</p> <p>Предложения текст е изцяло грешен като изкривява действителната картина по упражняване на правата от НУП.</p> <p>Предложен текст:</p> <p><i>§4. В чл.94с се правят следните изменения и допълнения: 2. Алинее 2 се изменя така:</i></p> <p><i>„(2) При защитата на правата за публично изпълнение на живо или чрез</i></p>			

запис, за излъчване по безжичен път, за предаване или препредаване по кабел или за предлагане по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до произведения или до други обекти на закрила, или до части от тях по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен по време и по място, индивидуално избрани от всеки от тях, или само на някое от тези права, до доказване на противното се приема, че първата регистрирана организация за колективно управление на права, която съгласно регистрацията си управлява тези категории права и видове права, произведения или други обекти на закрила, представлява всички местни и чуждестранни носители на същата категория права и видове права и произведения или други обекти на закрила. В тези случаи, организацията за колективно управление на права може, без да е необходимо да доказва своята представителна власт, да предприема всякакви мерки и юридически действия, включително да предявява от свое име искове по чл. 95, 95а и 95б и да иска налагане на мерки по чл. 95д, 95е, 96б и 96г, като се прилага и чл. 95б, ал 2."

Възражение:

1. С предлаганото изменение на този параграф се осъществява груба намеса на ОКУП в закона, като с това се цели ограничаване дейността на НУП дружествата и тяхното отстраняване от пазара.

Легитимността НУП бе уредена подробно и след широко обсъждане с влизането в сила на ЗИД на ЗАПСП от 29 март 2018 г.

С приемането на Директива 2014/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 и последвалите промени в ЗАПСП от март 2018 г.. беше регламентирано съществуването и дейността на НУП дружествата като алтернатива на организациите за колективно управление на права .

Твърдението, че всяко произведение, което звучи в търговски, туристически или друг обект, по презумпция, до доказване на противното се представлява от първата регистрирана организация за колективно управление на права /т.е Музикаутор и Профон / за същата категория и видове права, представлява всички местни и чуждестранни носители на права, е крайно неправилно. „Грешката“, която съвсем не е случайна е, че в текста се споменава само ОКУП, но не и НУП. Предлаганият текст означава, че и правоносителите, които са поверили правата си за управление на някое НУП дружество трябва да считат, че са утълномоощили да ги представлява ОКУП!

В този случай „до доказване на противното“ би било трудно за Независимо Дружество да доказва каквото и да е било.

Това е явно нарушение на принципите и духа на цитираната Директива, която постановява равенство пред закона на двата вида дружества.

2. Второто изречение на цитираната алинея е не по-малко смущаващо - да не е необходимо ОКУП да доказваг своята представителна власт и да могат да предприемат всички мерки да защитават правата на презюмираните за представителство от ОКУП носители на права.

Интересно е при това положение как ще доказват своята представителна власт НУП дружествата - очевидно чрез договори за всеки правоносител и произведение и представяне на всякакви други писмени доказателства в това отношение.

Къде тук е равенството между двата вида дружества, както го изисква Закона и Директивата? - за едните ще съществува презумпцията за всеобхватност на техните права, докато за другите ще трябва цяла поредица писмени доказателства, че произведенията са им поверени от Правоимащите за Управление точно на тях.

В същото време всяка от ОКУП организациите ще може да предави иск срещу Ползвателя, без да доказва активно своята легитимация и отстъпени Права.

При положение, че законът признава съществуването на два вида дружества, които управляват Колективни права за Публично Изпълнение на произведения , то те следва да доказват своята представителна власт по един и същ начин пред контролните органи или съда.

Световната практика показва, че все по-голяма част от създаваните музикални произведения принадлежат на независими частни компании - това е една от причините ЕС да постанови и приеме директива 2014/26/ЕС. Акорд Мюзик Нет ООД /регистрирано в МК с Удостоверение № 1 от 16.08.2018г. /притежава и управлява независим музикален репертоар от около 30.000 произведения на територията на страната с повече от 3000 локации /крайни ползватели и с повече от 250 000 души дневен човекопоток/.

Игнорирането на този факт е опит за пренебрегване на новите реалности на пазара, при който ОКУП не са монополисти на музикалния пазар за публично изпълнение.

Текстът на цитирания параграф непокрито фаворизира по Права и Право ОКУП, което лишава Ползвателя пряко или косвено от правото на избор на доставчик на музикално съдържание.

Този текст би могъл да се поправи, като отпадне формулировката „до доказване на противното" и да се добави в текста, че когато обектът се озвучава от НУП дружество, презумпцията се отнася и до него.

Предложен текст:

§ 7. Чл. 95в, ал.2 изречение второ се изменя така:

„В случаите по предходното изречение, организацията за колективно управление на права не следва да установява представителната си власт по отношение на местните и чуждестранни носители на категорията права и видове права, произведения и други обекти на закрила, за които има регистрация.“

Възражение:

Отново открито лобистки текст, който фаворизира ОКУП за сметка на НУП. Законът и цитираната Директива постановяват правилото за равенство на двата вида дружества по отношение на тяхната представителна власт

пред ползвателите, контролните органи и съда. При положение, че съществуват десетки хиляди правоносители, които не са членове на ОКУП означава, че всички дружества, управляващи права за колективно управление на права би трябвало да доказват своята представителна власт по един и същи начин.

ИЗВОДИ:

Предложеният ЗИД на ЗАПСП от Министерството на културата от 12.12.2018 г. са открито лобистки и фаворизирант ОКУП, като грубо нарушават изискванията на Директива 2014/26/ЕС за равнопоставеност между съществуващите два вида дружества.

С тези текстове на НУП се отнема възможността да защитават правата си в съда. Посочените текстове трябва или да се отменят изцяло или да се преработят основно за да се възстанови крехкото равновесие между двата вида дружества, което бе постановено в закона преди по-малко от година !

ЗИД на ЗАПСП по въвеждане на цитираната Директива в началото на 2018 бе приет след обсъждане в работна група с всички съществуващи субекти на пазара под Ваше ръководство в качеството ви на зам.-министър, за разлика от сегашния случай.

Тези текстове бяха обсъдени и приети на заседания на Правната комисия на НС на Р България, отново след обсъждане и дискусии при които бе постигнат консенсус между всички участници на пазара.

Последните предложения от Съветът за защита на интелектуалната собственост към Министъра на Културата промени, са извършени без участието на всички заинтересовани страни, но с участието на представители на ОКУП.

Това е доказателство за липсата на обективност и безпристрастност от страна на МК в отношението му към различните субекти на колективно управление на права при публично изпълнение.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ПРОМЕНИ В ИЗГОТВЕН ОТ МК ЗИД НА ЗАПСП ОТ 12.12.2018 Г.

„§ 1. В чл.94б1 ал.4 т.6 да се измени така:

„б. заверени копия от два или повече договора, с които носителите на авторски или сродни права предоставят на сдружението с нестопанска цел или на търговското дружество - заявител, посочени в договора свои авторски или сродни права върху произведения или други обекти на закрила, за колективно управление.

§7. Член 95в да се измени така:

„Чл.95в. /1/ Право на иск по чл.95, 95а и чл.95б освен носителите на съответното право и лицата, на които те са отстъпили изключителното право на използване, имат и:

1. организациите за колективно управление на права;
2. независимите дружества за управление на права и
3. професионалните защитни организации на правоносителите.

Приема се по принципи.

Предложението за промени в чл. 95в, ал. 2 ЗАПСП, съдържашо се в § 7 от ЗИД на ЗАПСП се оттегля. Същото не е включено в проекта на ЗИД на ЗАПСП, внесен в Министерския съвет. Повод за това са получените в хода на общественото обсъждане на проекта на ЗИД на ЗАПСП становища, които индикират за проблеми и неопределени рискове,

<p>„Ес Си Ай Технолоджи“ ЕООД</p>	<p>/2/ Организациите по ал.1.г. и дружествата по ал.1, т.2 могат да предявяват искове и да искат налагането на мерки само по повод на правата, които са им поверени за управление и защита.</p> <p>/3/ Дружествата по ал.1, т.2 могат да предявяват искове и да искат налагането на мерки само, когато се касае за права за публично изпълнение на права при озвучаване на публично достъпни помещения, площи и превозни средства, ако са им поверени за управление и защита.</p> <p>/4/ В случаите по ал.2 и 3 организациите и дружествата не следва да установяват представителната си власт по отношение на местните и чуждестранни носители на категорията права, видове права, произведените и други обекти на закрила, за които имат регистрация. В тези случаи разпоредбата на чл.26, ал.4 от ГПК не се прилага.</p>	<p>свързани с посочения текст, и налагат извода, че въвеждането на предложените текстове би могло да доведе до промяна в условията за осъществяване на дейността по колективно управление на права, в т.ч. промяна на пазарните възможности пред ОКУП и независимите дружества за управление на права, както и пред самите правонасители. Изменение в действащите разпоредби на закона, чието прилагане би могло да доведе до подобни последици, може да бъде предложен единствено след обстой и всестранен анализ на възможните последици от прилагането му.</p> <p>Гарантирането на обществения интерес изисква предлагането на подобна промяна да се предшества от задълбочено експертно обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правонасители, представляващите ги организации и дружества, и ползвателите.</p>
	<p>Нашите бележки се отнасят до §1, §4, §7, §8 и §14 от законопроекта. Те са свързани с дейността на т.нар. дружества за колективно управление на права, както и с действията на контролните органи по установяване на нарушения на ЗАПС. По наше мнение някои от положените в този законопроект се нуждаят от сериозно преразглеждане и коригиране, а други от доразвиване и частични редакции.</p> <p>По §1. Тук става дума за текст, целящ изменение в чл.94б1, ал.4, т.б. Предлаганата редакция на въпросната т.б гласи:</p> <p>„б. заверени копия от два или повече договори, с носители на права - за заявителите сдружения с нестопанска цел или заверени копия от два или повече договора, с които носители на права прехвърлят на заявител - търговско дружество всички авторски и сродни права върху произведените и другите обекти на закрила, посочени в договорите“.</p> <p>Тези копия трябва да съпровождат всяко заявление за регистрация на независимо сружество за управление на права (отгук нататък НУП д-во).</p> <p>Съвсем неправилно е да се изисква кандидатът да предоставя договори, с които различни правонасители прехвърлят на кандидата някакви авторски или сродни на тях права за използване на произведени, звукозаписи и изпълнения. НУП д-вата не могат да използват такива обекти, а се занимават с колективното управление на правата, инкорпирани в тях. Тоест, извършват само действията, посочени в чл. 94. ал. 2 от ЗАПС. С договорите, които те сключват с правонасителите същите им възлагат да управляват (не да упражняват) колективно техните права. Колективното управление принципно е комбинация от договор за поръчка и договор за изпълномощаване, но в никакъв случай, не и за използване на обекта. Това е и причината, в следващата ал. 3 на същия член ирично да се посочи, че</p>	

<p>дейността на правоносители (музикален издател и продуцент) и ползватели - радиотелевизионни организации не се счита за колективно управление на права.</p> <p>Предлагаме следната формулировка на нов чл. 94б¹, ал. 4, т.б. „б. Заверени копия от два или повече договора, с които носителите на авторски или сродни на тях права, предоставят на сдружението с нестопанска цел или на независимото дружество - заявител, за колективно управление свои, посочени в довора видове авторски или сродни на тях права върху произведения или други обекти на закрила.“</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Предложенията за промени в чл. 94с, ал. 2 и в чл. 95в, ал. 2 ЗАПС, съдржачи се в § 4 и 7 от ЗИД на ЗАПС се оттеглят. Същите не са включени в проекта на ЗИД на ЗАПС, внесен в Министерския съвет. Повод за това са получените в хода на общественото обсъждане на проекта на ЗИД на ЗАПС становища, които индирект за проблеми и неоченени рискове, свързани с тях и налагат извода, че въвеждането на предложените текстове би могло да доведе до промяна в условията за осъществяване на дейността по колективно управление на права, в т.ч. промяна на пазарните възможности пред ОКУП и независимите дружества за управление на права, както и пред самите правоносители. Изменение в действащите разпоредби на закона, чието прилагане би могло да доведе до подобни последици, могат да бъдат предложени единствено въз основа на обстоен и всеотрашен анализ на възможните последици от прилагането им.</p> <p>Гарантирането на обществения интерес изисква предлагането на подобна промяна да се предшества от задълбочено експертно обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правоносители, представляващите ги организации и дружества, и ползвателите.</p>
<p>По §4 и §7.</p> <p>Предложението, изложено в §4 от законопроекта цели изменение в чл. с от ЗАПС. Според този текст организациите за колективно управление на права (ОКУП) имат право да представляват своите членове, както и други ОКУП и техните членове пред всички правораздавателни и административни органи при защитата на поверените им за колективно управление права. За тази цел тези ОКУП могат да предприемат от свое име юридически действия, включително да предявяват искиове или да искат налагане на определени мерки. Изрично е упоменато, че при това се прилагат и правилата, изложени в чл. 95в, ал.2. А тези правила допускат когато ОКУП предявяват искиове или искат налагане на мерки, да не се установяват индивидуални права за управление съответно за защита, поверени им от техни членове и от членовете на сродни организации от чужбина, с които са Грешката на този така предложен текст е, че споменава само ОКУП, но не казва нищо за НУП д-вата. Поради тази причина, текстът несъмнено се нуждае от допълване. Но не такава допълване, каквото се предлага в предложението в законопроекта §4. Сега се предлага в най-важните направления да се приеме, че до доказване на противното, първата регистрирана в тези сектори ОКУП (на практика, това са Музикаутор и Профон) представлява всички местни и чуждестранни носители на същата категория права. Щом „всички“, това означава и правоносители, които са поверили правата си на НУП д-во. Този текст прави НУП д-вото безсилно и обезсмисля неговото съществуване.</p> <p>В този си вид, текстът е абсолютно неприемлив и противоречи на смисъла на Директива 2014/26/ЕС (по-нататък Директивата). Той фаворизира съвсем открито двете основни ОКУП, споменати по-горе. Изненадани сме, че вносителите на предложението не са забелязали този очевиден факт.</p> <p>Наистина, текст с подобна насоченост присъществява в досегашното ни авторскоправно законодателство - например чл. 40 ал. 11 и 13 от ЗАПС, ред. 2014 г. Но тогава това имаше причина - двете организации имаха монополно положение по отношение на всички видове права. След промените в ЗАПС от месец март 2018 г. тези две организации нямат</p>	<p>По §4 и §7.</p> <p>Предложението, изложено в §4 от законопроекта цели изменение в чл. с от ЗАПС. Според този текст организациите за колективно управление на права (ОКУП) имат право да представляват своите членове, както и други ОКУП и техните членове пред всички правораздавателни и административни органи при защитата на поверените им за колективно управление права. За тази цел тези ОКУП могат да предприемат от свое име юридически действия, включително да предявяват искиове или да искат налагане на определени мерки. Изрично е упоменато, че при това се прилагат и правилата, изложени в чл. 95в, ал.2. А тези правила допускат когато ОКУП предявяват искиове или искат налагане на мерки, да не се установяват индивидуални права за управление съответно за защита, поверени им от техни членове и от членовете на сродни организации от чужбина, с които са Грешката на този така предложен текст е, че споменава само ОКУП, но не казва нищо за НУП д-вата. Поради тази причина, текстът несъмнено се нуждае от допълване. Но не такава допълване, каквото се предлага в предложението в законопроекта §4. Сега се предлага в най-важните направления да се приеме, че до доказване на противното, първата регистрирана в тези сектори ОКУП (на практика, това са Музикаутор и Профон) представлява всички местни и чуждестранни носители на същата категория права. Щом „всички“, това означава и правоносители, които са поверили правата си на НУП д-во. Този текст прави НУП д-вото безсилно и обезсмисля неговото съществуване.</p> <p>В този си вид, текстът е абсолютно неприемлив и противоречи на смисъла на Директива 2014/26/ЕС (по-нататък Директивата). Той фаворизира съвсем открито двете основни ОКУП, споменати по-горе. Изненадани сме, че вносителите на предложението не са забелязали този очевиден факт.</p> <p>Наистина, текст с подобна насоченост присъществява в досегашното ни авторскоправно законодателство - например чл. 40 ал. 11 и 13 от ЗАПС, ред. 2014 г. Но тогава това имаше причина - двете организации имаха монополно положение по отношение на всички видове права. След промените в ЗАПС от месец март 2018 г. тези две организации нямат</p>	<p>По §4 и §7.</p> <p>Предложението, изложено в §4 от законопроекта цели изменение в чл. с от ЗАПС. Според този текст организациите за колективно управление на права (ОКУП) имат право да представляват своите членове, както и други ОКУП и техните членове пред всички правораздавателни и административни органи при защитата на поверените им за колективно управление права. За тази цел тези ОКУП могат да предприемат от свое име юридически действия, включително да предявяват искиове или да искат налагане на определени мерки. Изрично е упоменато, че при това се прилагат и правилата, изложени в чл. 95в, ал.2. А тези правила допускат когато ОКУП предявяват искиове или искат налагане на мерки, да не се установяват индивидуални права за управление съответно за защита, поверени им от техни членове и от членовете на сродни организации от чужбина, с които са Грешката на този така предложен текст е, че споменава само ОКУП, но не казва нищо за НУП д-вата. Поради тази причина, текстът несъмнено се нуждае от допълване. Но не такава допълване, каквото се предлага в предложението в законопроекта §4. Сега се предлага в най-важните направления да се приеме, че до доказване на противното, първата регистрирана в тези сектори ОКУП (на практика, това са Музикаутор и Профон) представлява всички местни и чуждестранни носители на същата категория права. Щом „всички“, това означава и правоносители, които са поверили правата си на НУП д-во. Този текст прави НУП д-вото безсилно и обезсмисля неговото съществуване.</p> <p>В този си вид, текстът е абсолютно неприемлив и противоречи на смисъла на Директива 2014/26/ЕС (по-нататък Директивата). Той фаворизира съвсем открито двете основни ОКУП, споменати по-горе. Изненадани сме, че вносителите на предложението не са забелязали този очевиден факт.</p> <p>Наистина, текст с подобна насоченост присъществява в досегашното ни авторскоправно законодателство - например чл. 40 ал. 11 и 13 от ЗАПС, ред. 2014 г. Но тогава това имаше причина - двете организации имаха монополно положение по отношение на всички видове права. След промените в ЗАПС от месец март 2018 г. тези две организации нямат</p>

монопол, или поне не в този му вид. На терена вече съвсем законно, започнаха да излизат и дружества като нашето. То вече има сключени договори, чрез които автори на музика, продуценти и изпълнители разрешават техни произведения да бъдат озвучавани различни търговски обекти - магазини, заведения, площади и други публично достъпни площи, помещения или превозни средства, както гласи текста на чл. 94в, ал.3 от ЗАПСП. Възнаграждението си те получават коректно, чрез нас. И ето, сега настоящият законопроект предвижда, че при защитата на тези права, до доказване на противното, първата регистрирана организация, която управлява тези категории права и видове права и произведения, без да е необходимо да доказва своята представителна власт. На кого тогава ще плаща, въпросният от примера търговски обект? Кошмарно би било, при това положение, ние след това да доказваме правата си върху всяко изпълнено произведение и изпълнение, а за ОКУП, това да е доказано за всички произведения по принцип. Този текст поставя в тотално неравностойно положение ОКУП и НУП дружествата и прави децентрализацията на правата, изискана от Директивата невъзможна.

Несъмнено тозв би било краят на самата идея за НУП д-вата. Независимо от това, какво пише във въпросната Директива.

А може би целта на някой е точно това?

Същата погрешна линия е продължена и в следващия §7 от законопроекта. В този параграф става дума за допълнение на чл. 95 в, ал. 2 от ЗАПСП. Отново подход, който много прилича на лобистки. Вместо да види и коригира недоглежда него, допуснато от законодателя, който при ревизията на на закона през месец март 2018 г. е пропуснал да приведе целия чл. 95 в. към новите законови условия, в случая - към появата на НУП д-вата, министерството предлага тук да се запише, че когато предявява искове (при нарушения) ОКУП не следва да установяват представителната си власт по отношение на местните и чуждестранни носители на права. Само ОКУП!!

Молбата ни е да бдем разбрани правилно. Ние не сме срещу ОКУП. Напротив - считаме и винаги сме подкрепяли тезата, че те играят важна роля в авторскоправната индустрия. Но в същност, ние застъпваме една и съща функция и идея стях. Напълно сме съгласни, че те трябва да бъдат улеснени в борбата си срещу тези, които нарушават авторските и содните им права. Но, след като законът ще освободи ОКУП от задължението да установяват представителната си власт по отношение на на местните и чуждестранни правоносители, нека направи нещо подобно и за иза НУП д-вата.

Как? Нека помислим! Законът разпорежда, че за да управляват правата си, в някои точно определени сектори, правоносители, които не членуват в първоначално регистрираните две ОКУП (което не значи, че не членуват в други ОКУП или друг не управлява колективно техните права) или са дали и на други (напрл. на НУП д-ва) за колективно управление неизключителни права (както и на ОКУП), могат да действат само чрез първоначалните две

ОКУП. Освен ако и когато самият закон посочи изрично друга алтернатива. Такава съществува. Тя е формулирана в чл. 94в, ал.3 на ЗАПС. Би трябвало да се постъпи по същия начин и когато се регламентира търсенето на закрила по смисъла на чл. 95 в. Казано по-просто, в случаи, когато НУП д-во е регистрирано, че управлява права за публично изпълнение чрез озвучаване на публично достъпни помещения, площи и превозни средства, то до доказване на противното се приема, че това дружество ще може да предявява искиове и да иска налагането на мерки, свързани с нарушаването на такива права, без да установява индивидуалните права за управление, съответно за защита, поверени му с договор за колективно управление на права от съответния правоносител. Това би било блестящ ход, логично продължение на линията от чл. 94 в. ал.3. И то, подчертаваме, без с нищо да бъдат оцетени ОКУП.

Не бива да се забравя, че сегашната редакция на чл. 95в. има крецията нужда от осъвременяване. Изумително е, че законопроектът, в своя §7, се грижи единствено за интересите на ОКУП, напълно игнорирайки съществуването на НУП д-вата.

За да се избегне този сериозен проблем, предлагаме изцяло нова редакция на §7. Член 95в. се изменя така:

„Чл. 95в. (1) Право на иск по чл. 95, 95а и 95б, освен носителите на съответното право и лицата, на които те са отстъпили изключително право за използване, имат и:

1. Организациите за колективно управление на права;
 2. Независимите дружества за управление на права и
 3. Професионалните защитни организации на правоносителите.
- Организациите по ал.1, т.1 и дружествата по ал.1, т.2 могат да предявяват искиове и да искат налагането на мерки само когато се касае за права за публично изпълнение при озвучаване на публично достъпни помещения, площи и транспортни средства, ако те са им поверени за управление и защита“.

(3) Дружествата по ал.1, т.2 могат да предявяват искиове и да искат налагането на мерки само когато се касае за правата за публично изпълнение при озвучаване на публично достъпни помещения, площи и превозни средства и ако тези права са им поверени за управление и защита.

(4) В случаите по ал.2 и 3 Организациите за колективно управление и Независимите дружества за управление на права не следва да установяват представителната си власт по отношение на местните и чуждестранни носители на категории права, видове права и други обекти на закрила, за които имат регистрация. В тези случаи разоредбата на чл. 26, ал. 4 от ГПК не се прилага.“

По § 8

Чл. 98, ал.1: Отпадането на текста алинея 1, който гласи, че акт се съставя след извършване на проверка въвежда в хипотезата, че такъв може

Не се приема.

В някои случаи, нарушенията по чл. 97 от ЗАПС могат да бъдат установени въз основа на проверка, извършена от

<p>да бъде съставен и без извършване на проверка. Разбираемо е и желанието, съдействието на органите на МВР да отпадне от текста на тази алинея. Тези промени улесняват логистиката при извършването на контролните действия. Дали по този начин обаче не се улеснява и въвеждането на корупционни практики? Определено, в присъствието на полиция при извършване на въпросните контролни действия, осъществяването на такива порочни практики би се случило по-трудно. Разбира се, ние се стараме да гледаме позитивно и с доверие на държавните служители. По тази причина приемаме тази промяна, но само когато не се касае до изземване на трайни материални носители и други доказателствени материали, за което ще стане дума в следващата ал. 2. Според нас, в члучаите предвидени в ал.2, присъствието на служител на МВР е задължително. Считаме, прекаленото разширяване на правомощията на проверяващите инспектори може да доведе до произвол и да се окаже нож с две остриета, като въвлече Министерството на културата в ситуации, водещи до негативни за него и неговите служители последиствия.</p> <p>Чл. 98, ал. 2.</p> <p>Тази алинея регламентира действията, които извършват проверяващите по време на проверка.</p> <p>Във връзка с присъствието на служител на МВР при предприемане на мерки за обезпечаване на доказателства, предлагаме следната промяна в т.3:</p> <p>„3. Предприемат мерки за обезпечаване на доказателства чрез извършване изземване на трайни материални носители, съдържачи закрилни от закона обекти, свързани с установяване на нарушението, в със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи“.</p> <p>В т.5 на тази алинея е въведено едно ново, твърде общо понятие, а именно „автоматизирани средства за контрол“. В последно време, в работата си наблюдаваме редица случаи на погрешно разпознати произведения, именно посредством така наречените „автоматизирани средства“. Ако се използват методи за установяване и доказване на използвани защитени произведения, то те задължително трябва да бъдат описани, сертифицирани от държавна агенция по петрология и одобрени от индустрията, а не компютърни програми, създадени със съвсем различна цел и които в никакъв случаи не са предназначени за мониторинг и нерегламентирано използване на защитени произведения. По този въпрос предлагаме промяна на т.21 от §2 на Допълнителните разпоредби на Закона.</p> <p>В алинея 6 се въвежда понятието специалист-технически помощник. Ако се приеме, че е необходимо наличието на такова техническо лице преди, по време или след извършване на определена проверка, то много задължително Министерството на културата трябва да създаде регистър с такива технически лица, за които да е гарантирано, че не са в конфликт на интереси или подставени лица на някоя от заинтересованите страни. Това условие е изключително важно, тъй-като зависимостта на това лице може да съществува да изкриви в определена посока резултатите от извършените с</p>	<p>работното място на длъжностното лице (напр. тези по чл. 97, ал. 1, т. 13) или въз основа на официални документи, каквато възможност се съдържа в ЗАНН (например при прекратено досъдебно производство). Очевидно е, че в описаните хипотези съдествие от МВР не е необходимо. От това произтича предвиденото в ЗИД на ЗАПСП изменение в текста на чл. 98, ал. 1. Възможност за съдействие от органите на МВР е въведена в чл. 98, ал. 2, т. 8 като право на длъжностните лица по контрола.</p>	<p>Включената в проекта на ЗИД на ЗАПСП разпоредба на чл. 98, ал. 2, т. 4 е аналогична по съдържание, но по-точна като редакция. По отношение съдействието от органите на МВР е валидно казаното по-горе.</p> <p>Текстовете в проекта на ЗИД на ЗАПСП са съгласувани с представителите на МТИТС и КРС.</p>
<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>		

	<p>негово съдействие проверки. Предлагаме в Министерството на културата да се създаде регистър, където след проверка такива лица да бъдат вписани и в последствие използвани за осъществяване на превенция на пиратството и контрол.</p> <p>§14. По отношение на включването на т.21 в автоматизираните средства за контрол, предлагаме следния текст: § 2 на допълнителните разпоредби, предлагаме текстът да се измени последния начин:</p> <p>„21. Автоматизирана средства за контрол са сертифицирани от Българския институт по метрология или друг сертифициращ за съответната приложна област държавен орган, които са одобрени със заповед на министъра на културата уреди и/или компютърни програми, които автоматично констатира използването на закриляни от закона обекти, в присъствие или отсъствие на контролен орган, както и в присъствие или отсъствие на проверяваното лице.“</p> <p>Въпреки краткото време за отговор, с което разполагаме, вярваме, че сме успели да изложим ясно основната си позиция, последователно защитавана до тук - не сме против засилването на позициите на ОКУП, но нека доколкото е възможно и допустимо, това да се случи и спрямо НУП дружествата. Това е възможно и за това апелираме и ще продължим да апелираме. Независимо от това, че някои правят, че не ни забелязват.</p> <p>По отношение на контрола, ние желаем да работим на един регламентиран и легален пазар. Вярваме, че нашите предложения ще допринесат за коректно извършване на проверките по спазване на закона и няма да бъдат допуснати слабости, които да доведат до възможности за корупция и уронване на престижа на държавните институции и авторско правния сектор.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Текстовете в проекта на ЗИД на ЗАПСП са съгласувани с представителите на МТИТС и КРС.</p>
--	---	----------------------	--



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 101

от 26 февруари 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на културата да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”

/Апостол МИХОВ/





РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№.....02.01-21.....
...26 февруари 2019 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	902-01-9
Дата	26 / 02 / 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....101..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 950-01-43/27.02. 2019 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права, № 902-01-9, внесен от Министерски съвет на 26.02.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по правни въпроси

Комисии:

- Комисия по културата и медиите
- Комисия по транспорт, информационни технологии и съобщения

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**



ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

